

ΕΣΟ ΕΤΟΙΜΟΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΤΗ ΕΓΚΡΙΣΕΙ ΚΑΙ ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΑΥΤΗΣ

ΕΤΟΣ Α'. — ΑΡΙΘ. 12. — ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ — 15 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1915

ΣΩΜΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 8^η

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

τῶν ἐν Αἰγύπτῳ περιφερειακῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ Σώματος Ἑλλήνων Προσκόπων Αἰγύπτου.

Ἄρθρον 1

Περιφερειακῶς Ἐπιτροπὰς ἰδρύει ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Αἰγύπτου εἰς ἐκεῖνα τὰ κέντρα τῶν ὁποίων ἡ σπουδαιότης ἐπιβάλλει τοῦτο.

Ἄρθρον 2

Ἐπιβάλλεται ἡ ἰδρυσις Περιφερειακῆς Ἐπιτροπῆς ἐκεῖ ὅπου ἡ ἔκτασις τοῦ Κέντρου καὶ ἡ διασπορὰ τῶν Ὁμάδων εἶναι τοιαύτη ὥστε δὲν ἐπιτρέπει τὴν σκόπιμον διοίκησιν τοῦ Σώματος ὑπὸ μιᾶς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 3

Εἰς τοιαῦτα κέντρα τὸ συμφέρον τῆς ὀργανώσεως καὶ τῆς ἐπιτυχοῦς ἐργασίας ἐπιβάλλει τὴν δημιουργίαν πλειόνων τῆς μιᾶς Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν, ἑδρευουσῶν εἰς διάφορα σημεῖα τῆς περιοχῆς ὑπὸ τὴν διοίκησιν μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς περιφερειακῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 4

Αἱ Περιφερειακαὶ Ἐπιτροπαὶ Αἰγύπτου λειτουργοῦσιν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Αἰγύπτου ὁπουδήποτε καὶ ἂν ἐδρεύῃ αὕτη, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ θὰ ἀποτείνωνται δι' ὅ,τι δήποτε ἀφορᾷ τὴν δρασί των.

Ἄρθρον 5

Ἀποτελοῦνται ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Αἰγύπτου ἐκλεγομένων μελῶν καὶ ἐκλέγουν ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῶν μελῶν ἓνα Πρόεδρον, ἓνα Γραμματέα καὶ ἓνα Ταμίαν.

Ἄρθρον 6

Κατὰ ταῦτα πᾶσαι αἱ ὀμάδες αἱ εὐρισκόμεναι εἰς τὴν τοπογραφικὴν περιοχὴν μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς περιφερειακῆς Ἐπιτροπῆς θεωροῦνται ὅτι ἀποτελοῦσι μέρος ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ Σώματος, τὸ ὁποῖον καὶ ἔχει μίαν καὶ μόνην σημαίαν παρελάσεως τοῦ Σώματος καὶ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ χρῶμα μανδηλίου.

Ἡ ὀργάνωσις ὅλων τῶν ὀμάδων τῆς αὐτῆς Περιφερειακῆς Ἐπιτροπῆς θὰ γίνεταί μὲν ὑπὸ διαφόρων Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν ἀλλὰ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ εὐθύνην τῆς Περιφερειακῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 7

Αἱ Περιφερειακαὶ Ἐπιτροπαὶ ἔχουν τὰ ἑξῆς καθήκοντα:

1). Τὸν διορισμὸν Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ τῶν μελῶν αὐτῶν εἰς τὰ Κέντρα τῆς Περιφερείας τῶν ὅπου ὑπάρχει ὁμάς ἢ ὁμάδες Ἑλλήνων Προσκόπων.

2). Τὴν ἐπίβλεψιν τῆς ἐργασίας τῶν Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν τῶν περιοχῆς τῶν καὶ παρακολούθησιν αὐτῆς.

3). Τὴν εἰς διπλοῦν συγκέντρωσιν τῶν 15θήμερων καταστάσεων τῶν ὑπ' αὐτὰς Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν εἰς τὰς ὁποίας θὰ εἶναι συνημμένα καὶ διπλᾶ ἀντίτυπα τῶν ἑβδομαδιαίων καταστάσεων τῶν ὑπὸ τὰς Τοπικὰς ταύτας Ἐπιτροπὰς ἀρχηγῶν ὁμάδων.

4). Τὴν εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν Αἰγύπτου ὑποβολὴν εἰς διπλοῦν μηνιαίων καταστάσεων τῶν ἐργασιῶν τῶν εἰς τὰς ὁποίας θὰ εἶναι συνημμένα καὶ ἀντίτυπα α) τῶν 15θήμερων καταστάσεων τῶν ὑπ' αὐτὰς Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν, β) τῶν ἑβδομαδιαίων καταστάσεων τῶν ὑπ' αὐτὰς ἀρχηγῶν ὁμάδων.

5). Τὴν εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν πρότασιν διορισμοῦ τοῦ Ἐφόρου Ὁμάδων τῆς περιφερείας.

6). Τὴν ἐπιμέλειαν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ συστήματος ἐργασίας συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Αἰγύπτου.

7). Τὴν πρότασιν πρὸς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν Αἰγύπτου ἀπονομῆς ἡθικῆς ἀμοιβῆς εἰς διακριθέντας Προσκόπους.

8). Τὴν ἀπονομὴν πτυχίων εἰς τοὺς Προσκόπους.

9). Τὴν συγκέντρωσιν τῶν μητρώων τῶν τηρουμένων ὑπὸ τῶν Ἀρχηγῶν τῶν Ὁμάδων καὶ ἀποστολὴν ἀντιγράφων αὐτῶν δις τοῦ ἔτους, κατὰ τοὺς μῆνας Ὀκτώβριον καὶ Μάϊον εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν Αἰγύπτου.

10). Τὴν ἀπονομὴν πτυχίων Ἀρχηγῶν καὶ ὑπαρχηγῶν ὁμάδων ἢ τὴν ἀνάκλησιν

τοιούτων, τῆς ἀνακλήσεως οὔσης ὑποχρεωτικῆς ὁσάκις περὶ τούτου ἤθελε γνωμοδοτήσῃ ὁ Ἐφορος ὁμάδων.

11). Τὴν ἀσκησιν πειθαρχικῆς ἐξουσίας κατὰ τῶν Προσκόπων καὶ τὴν ἐπιβολὴν πειθαρχικῶν ποινῶν, περιλαμβανομένης καὶ τῆς ἀπολύσεως, ἀλλὰ μόνον ὁσάκις ἡ Περιφερειακὴ Ἐπιτροπὴ ἤθελε κρίνῃ ἀναγκαῖον νὰ ἀσκήσῃ αὕτη τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν ἀντὶ τῶν Ἀρχηγῶν Ὁμάδος καὶ τῶν Συμβουλίων τιμῆς (κατὰ τὸ ἄρθρον 7 ἐδάφιον β τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κονονισμοῦ), εἴτε εἰς δεῦτερον βαθμὸν ὁσάκις ἤθελε κρίνῃ ὅτι ἀπόφασίς τις εἶνε λίαν αὐστηρὰ ἢ λίαν ἐπιεικῆς.

Ἄρθρον 8

Ὅπουδήποτε ὑπάρχει Περιφερειακὴ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἐπέχει τὴν θέσιν τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς ἀπέναντι τῶν ὑπ' αὐτῶν Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ ἐπομένως αὐταὶ ὀφείλουσι νὰ ἀποτείνωνται πρὸς τὴν Περιφερειακὴν Ἐπιτροπὴν εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις εἰς τὰς ὁποίας ὁ Κανονισμὸς τῶν Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν ὀρίζει ὅτι αὐταὶ ὀφείλουσι νὰ ἀποτείνωνται εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν Αἰγύπτου.

Ἄρθρον 9

Τὰ αὐτὰ πρόσωπα δύνανται νὰ εἶνε μέλη τῶν Περιφερειακῶν καὶ Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν.

Ἄρθρον 10

Τὰ μέλη τῶν ἐπιτροπῶν φέρουν σῆμα κυκλικὸν κυανοῦν ἐπὶ λευκοῦ σμάλτου φέροντος τὴν παράστασιν τῆς σφραγίδος τοῦ Ὁμίλου ἐπὶ κυανολεύκου φιόγγου.

Ἄρθρον 11

Ἡ Σφραγὶς τῶν Ἐπιτροπῶν εἶνε ἢ τοῦ ὁμίλου μὲ τὰς λέξεις: «Περιφερειακὴ Ἐπιτροπὴ» καὶ τὸ ὄνομα τῆς περιφερείας.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 29/11 Σεπτεμβρίου 1914

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΧΑΡΙΤΑΚΗΣ

ΑΝ. ΕΜ. ΜΠΕΝΑΚΗΣ

Ο ΚΥΡ ΒΟΡΙΑΣ

«Ο κύρ Βοριάς παράγειλεν ούλων τῶν καραβιῶνε,

— «Καράβια ἀρμενίζετε, κάτεργα πὸν κινάτε,
 » Ἐμπάτε σὺ λιμάνια σας, γιατί θὲ νὰ φροίζω,
 » Ν' ἀσπρίσω κάμπους καὶ βουνά, νὰ κρυώσω κρονές
 (βουνοῦλες,
 » Κι' ὁσά βρω μισοπέλαγος, στερογιάς θὲ νὰ τὰ ρήγω »
 Κι' ὅσα καράβια τ' ἀκουσαν, ὅλα λιμάνι πιάνονν.
 Τοῦ κύρ Ἀντοῖά τὸ κάτεργο μέσα βαθιά ἀρμενίζε.

— « Δὲ σὲ φοβοῦμαι, κύρ Βοριά, φροήσεις δὲ
 (φροήσεις,
 » Τὶ ἔχω καράβι ἀπὸ καρνὰ καὶ τὰ κουπιὰ πηζάρι,
 » Ἐχω κι' ἀντέρες μπρούντζινες κι' ἀτσάλινα κατάρτια,
 » Ἐχω πανιά μεταξωτά, τῆς Προύσας τὸ μετάξι
 » Ἐχω καὶ καραβόσκονα ἀπὸ ξανθῆς μαλλάκια,
 » Κ' ἔχω καὶ ραβέες διαλεχτοῦς, ὅλο ἄντρες τοῦ πολεμου
 » Κ' ἔχω κ' ἓνα ναυτόπουλο, πὸν τοὺς καιροῦς
 (γρωρίζει,
 » Κ' ἐκεὶ πὸν στήσω μιὰ φορὰ τὴν πρῶρη δὲ γρωρίζω »

— « Ἀνέβα, βρεὶ ναυτόπουλο, σὸ μεσιανὸ κατάρτι,
 » Γιὰ νὰ διαλέξεις τὸν καιρὸ, νὰ ἴδεις γιὰ τὸν ἀέρα »
 Παιζογελῶντα ἀνέβαινε, κλαίοντας κατεβαίνει.

— « Τὸ τί εἶδες βρεὶ ναυτόπουλο, αὐτοῦ ψηλά πὸν
 (πῆγες ; »

— « Εἶδα τὸν οὐρανὸ θολὸ καὶ τ' ἄστρα ματωμένα,
 » Εἶδα τὴ μπόρα πὸν ἄστραψε καὶ τὸ φεγγάρι ἐξάθνη,
 » Καὶ στῆς Ἀττάλειας τὰ βουνὰ ἀστραχαλάζι πέφτει »

« Ὅστε νὰ εἰπεῖ, νὰ καλοειπεῖ, νὰ καλοκουβεντιάσει,
 Βαρεῖα φουρτοῦνα πλάκωσε καὶ τὸ τιμόνι τρίζει,
 Ἀσπρογαλλίζει ἡ θάλασσα, σιουρίζουν τὰ κατάρτια,
 Σκῶνονται κύματα βουνά, χορεύει τὸ καράβι,
 Σπηλιάδα τοῦρθε ἀπὸ τὴ μιὰ, σπηλιάδα ἀπὸ τὴν ἄλλη,
 Σπηλιάδα ἀπὸ τὰ πλάγια του κ' ἐξεσανιδωσέ το.
 Γιόμμησε ἡ θάλασα πανιά, τὸ κῦμα παληκάρια,
 Καὶ τὸ μικρὸ ναυτόπουλο σαράντα μίλια πάγει.

« Ὅλες οἱ μάνες κλαίγανε κι' ὅλες παρηγοροῦνται,
 Μὰ μιὰ μονούλα ἐνοῦ παιδιοῦ παρηγοριά δὲν ἔχει.
 Βάνει τίς πέτρες στὴν ποδιά, τὰ τροχάλα στὸν κόρφο,
 Πετροβολάει τὴ θάλασσα καὶ τροχαλάει τὸ κῦμα.

— « Θάλασσα, πικροθάλασσα καὶ πικροκυματοῦσα,
 » Πόπνιξες τὸ παιδάκι μου, π' ἄλλο παιδί δὲν ἔχω ! »

— « Δὲ φταίω ἡ δόλια θάλασσα, δὲ φταίω ἐγὼ τὸ κῦμα
 » Μὲν φταίει ὁ πρωτομάστορας πὸν φτιάνει τὰ καράβια
 » Καὶ τὰ πελέκαγε φτενά καὶ τὰ γρωρίζει ὁ ἀέρας,
 » Καὶ χάνω τὰ καράβια μου πὸν εἶναι δικὰ μ' στολίδια,
 » Χάνω τὰ παληκάρια μου, ὁποῦ μὲ τραγουδοῦνε. »

(Ἀπὸ τοῦ Ν. Γ. Πολίτου:
 Ἐκλογαὶ ἀπὸ τὰ τραγούδια τοῦ
 Ἑλληνικοῦ λαοῦ. — Ἀθήνα
 1914 — σελ. 128)

ΤΟΠΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΪΡΟΥ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ 5 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1915

Οἱ κάτωθι Πρόσκοποι ὑποστάντες εὐδο-
 ζίμως τὴν κεκανονισμένην δοκιμασίαν ἔλα-
 βον τὸν Βαθμὸν Προσκόπου Β'. Τάξεως.

1 ΟΜΑΣ

1	Ἐνωμ.	Κουφαγίλης Δ.
2	»	Παπαπαναγιωτάκης Ἐμ.
3	»	Λιανὸς Κ.
4	»	Βελουδάκης Εὐάγ.
5	»	Γεράρδος Κ.
6	»	Μπελένης Ἰω.
7	Ἐννωμ.	Πολυχρονόπουλος Χρ.
8	»	Βελουδάκης Δ.
9	»	Σταϊκόπουλος Θ.
10	»	Γκούτας Δ.
11	»	Πανάγου Π.
12	»	Σιδεράς Δ.
13	Πρόσκοπος	Καράλης Βασ.
14	»	Παρασκευᾶς Ἀλ.
15	»	Μαραγκάκης Μ.
16	»	Μαραγκάκης Ὁρ.
17	»	Ἐγγλέζος Γ.
18	»	Κανάκης Γρ.
19	»	Κορτέσης Ἐλ.
20	»	Κουρογιαννόπουλος Π.
21	»	Φραγκόπουλος Π.
22	Πρόσκοπος	Τσαλίκης Ν.
23	»	Γουλέττις Β.
24	»	Ζερβὸς Εὐάγ.

2 ΟΜΑΣ

1	Ἐνωμ.	Βασιλειάδης
2	»	Κωζῆς
3	»	Κεφαλάς
4	»	Σταμαράτης
5	»	Σκιαδάς
6	Ἐπενωμ.	Ἀνδρουλιδάκης
7	»	Γαζῆς
8	»	Μωρεάτης
9	Πρόσκοπος	Βαρδάκης
10	»	Κολονέλλος
11	»	Παπαμηνάς
12	»	Ροῦντος
13	»	Σωσιδῆς

3 ΟΜΑΣ

1	Ἐνωμ.	Καζάκης Ν.
2	»	Πασχάλης Γ.
3	»	Μωραίτης Χρ.
4	»	Βαλλᾶς Ἀγ.
5	»	Μωρεάτης Ἰ.
6	»	Μικέλης Γ.
7	Ἐπενωμ.	Γεωργόπουλος Μ.
8	»	Παντελίδης Ἰ.
9	Ἐπενωμ.	Ἀναγνωσταρᾶς Α.
10	»	Μπαγάνης Π.
11	Πρόσκοποι	Ἀντωνίου Σ.
12	»	Οἰκονομίδης Σ.
13	»	Ἀντωνιάκης Εὐάγ.
14	»	Μωραίτης Γ.

4 ΟΜΑΣ

- 1 Ένωμ. Βαλλᾶς Ίω.
- 2 » Κορωναῖος Χρ.
- 3 » Θεοδωρόπουλος Ν.
- 4 » Αἰμιλιανίδης Αἴμ.
- 5 Ὑπενωμ. Τσάμης Σπ.
- 6 » Δημητριάδης Δ.
- 7 » Δημοκράτης Στ.
- 8 » Καρύδης Ἀλ.
- 9 » Σιδεράτος Στεφ.
- 10 Πρόσκοπος Μιζιθρόπουλος Δ.
- 11 » Μιχαηλίδης Α.
- 12 » Σκούρης Δ.
- 13 » Σκαλιέρης Σ.

5 ΟΜΑΣ

- 1 Ένωμ. Δελήγιαννόπουλος Μ.
- 2 » Μοσχίδης Ν.

- 3 Ένωμ. Κωνσταντόπουλης Ε.
- 4 » Σταματάκης Ίω.
- 5 » Λασκαρίδης Γ.
- 6 » Κυριαζής Ίωάν.
- 7 Ὑπενωμ. Μακρίδης Ί.
- 8 » Ζερβός Γ.

6 ΟΜΑΣ

- 1 Ένωμ. Ἐξοχος Ἀλ.
- 2 » Γάσπαρης Μ.
- 3 » Ρεπιπής Μ.
- 4 » Βερβενιώτης Ἀντ.

Ἐν Καίῳ τῇ 23)5 Φεβρουαρίου 1915

Η ΤΟΠΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- Ὁ Γραμματεὺς Δ. ΑΔΑΜ
- Ὁ Πρόεδρος Δ. ΚΑΣΔΑΓΛΗΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΝ

Ἀγαπητέ μου Πρόσκοπε,

Θυμᾶσαι; μιά μέρα μού ἔλεγες πῶς κάποιος σοῦ ἀντέτεινε ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν ἓνα παιδάκι 12—14 ἐτῶν νὰ κρατήσῃ τὸν ὄρκον ποῦ ἔδωσεν ἀφοῦ αἱ σωματικαὶ καὶ ἡθικαὶ δυνάμεις του δὲν τοῦ ἐπιτρέπουν νὰ ἐπιτελέσῃ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα συνεπιφέρει ὁ ὄρκος καὶ ὁ Νόμος τῶν Προσκόπων;

Ἐγὼ τότε σοῦ ἀνέλυσα τὸ ζήτημα αὐτὸ ποῦ σκότιζε τὸ μυαλό σου καθὼς καὶ πολλῶν ἄλλων οἱ ὁποῖοι ἀντὶ νὰ συζητήσουν ἐπὶ τοῦ ὄρκου τῶν Προσκόπων ἀρκοῦνται μονάχα νὰ λέγουν « μὰ τί περιμένετε ἀπὸ μικρὰ παιδιὰ». Αὐτοὶ δὲν νοιώθουν τίποτε ἀπὸ αὐτὰ τὰ ζητήματα.

Οἱ Πρόσκοποι δὲν εἶναι παιδιὰ. Εἶναι ἄνδρες διότι αἱ πράξεις των εἶναι πράξεις ἀνδρῶν καὶ ὄχι παιδιῶν, γι' αὐτὸ ἀκριβῶς σὰς ἐδόθη καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ὄρκου, ἔτσι σὰς θέλει ἡ κοινωνία καὶ ἔτσι ἀντιλαμβάνεσθε καὶ σεῖς τὰς ὑποχρεώσεις σας ἀπέναντί της.

Εἶνε ἀληθές, ὅτι ἓνα παιδίκι 12 ἐτῶν δὲν ἀντιλαμβάνεται τί θὰ πῆ ὄρκος καὶ ποῖα εἶναι αἱ εὐθύναι ποῦ προέρχονται ἀπ' αὐτόν, ἀλλὰ τὸ παιδάκι αὐτὸ καταλαμβάνει κατὰ ἄλλο ποῦ τὸ ἐκτελεῖ εὐχαρίστως καὶ τὸ τηρεῖ ὅσον καὶ ὁ μέγας τὸν ὄρκον του, τὸκᾶτι αὐτὸ εἶνε ἡ τελετὴ μιᾶς ὀρκωμοσίας, ἡ τελετὴ αὐτὴ ἐπιδρᾷ τόσο πολὺ στὴ ψυχὴ του ὥστε νὰ μένῃ πάντα προσηλωμένη σ' αὐτήν. Τὸ παιδάκι βλέπει μιὰ παρτάξι: τὸν Πρόεδρον καὶ τὸ Συμβούλιον τοῦ Σώματος τῶν Προσκόπων, τὸν Ἀρχηγό του ὅστις ἐνώπιον ὅλων τῶν συναδέλφων του τὸν καλεῖ νὰ δώσῃ ἐπὶ τῆς Σημαίας τῆς Πατρίδος του, τὸν ὄρκον. Πόσον ἤθελα νὰ ἤμουν μιὰ

στιγμὴ στὴ ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ αὐτοῦ καὶ νὰ αἰσθανόμουν τὴν συγγίνησίν του. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἐκεῖνο ποῦ αἰσθάνθηκα καὶ ἐγὼ ὅταν ὀρκιζόμουν στρατιώτης, τὸ αἰσθάνονται καὶ ὅλοι οἱ Πρόσκοποι ὅταν ὀρκίζονται, γι' αὐτὸ σήμερα, τὰ προσκοπικὰ φύλλα εἶναι γεμάτα ἀπὸ ἡρωϊσμοὺς προσκόπων:

Ἄκουσε τί γράφει ὁ Πέτρος Μερσιέ πρόσκοπος Γάλλος 14 ἐτῶν πρὸς τοὺς γονεῖς του.

Ἀγαπητοὶ μου Γονεῖς

Εἶναι τώρα δύο μῆνες ποῦ ἐκηρύχθη ὁ πόλεμος καὶ ἐγὼ δὲν ἔκαμα τίποτε γιὰ κείνους ποῦ πολεμοῦν γιὰ μᾶς. Ξεύρετε ὅτι ἔδωσα ἓνα ὄρκον καὶ σύμφωνα μ' αὐτόν ὀφείλω νὰ ἐπληρῶσω πιστῶς τὴν Παιρίδι μου, τόσον ἐν καιρῷ πολέμου ὅσον καὶ ἐν καιρῷ εἰρήνης. Σήμερα πρῶτὴ ἀνεχώρησα διὰ τὰ σύνορα μὲ μὲ τὰς μικρὰς μου οἰκονομίας ποῦ εἶχα γιὰ νὰ δυνηθῶ καὶ βοηθήσω κατὰ τὸ μέτρον τῶν δυνάμεών μου ἐκείνους ποῦ πολεμοῦν. Εἰς τὰς κρίσεις αὐτὰς σιγμὰς τὰς ὁποίας περὶ ἡ ὠραία Γαλλία μας, δὲν δὲν ἔπαρξονοι τόσο πολλοὶ διὰ νὰ σταματήσωσι τοὺς ἐχθροὺς ποῦ θέλουν νὰ τὴν κατακτήσουν.

Μήπως νομίζετε ὅτι ἴδρουν τοὺς Γάλλους Προσκόπους διὰ παρελάσεις μόνον καὶ τὴ γραφικὴ των στολήν; Ἐ, λοιπόν, ὄχι.

Δὲν πρέπει νὰ λυπηθεὶς διότι ἔφυγα γιὰ τὴν Παιρίδα μου ἀλλὰ νὰ ὑπερηφανεύεσθε διότι ἔχετε ἓνα υἱὸν ὑπὸ τὰς Σημαίας.

Αὐτὰ αἰσθάνονται τὰ μικρὰ παιδιὰ ποῦ μερικοὶ νομίζουν ὅτι δὲν μποροῦν νὰ κάμουν τίποτε. Εἶδες πῶς σκέπτεται καὶ ἀντιλαμβάνεται τὸν ὄρκον του ὁ μικρὸς ἦρως Μερσιέ, ἀκριβῶς ὅπως τὸν ἀντιλαμβάνονται ὅλοι οἱ πρόσκοποι τοῦ κόσμου. Ὁ σημερινὸς πόλεμος εἶνε γεμάτος ἡρωϊκὰ παραδείγματα Προσκόπων καὶ αὐτὰ ἄς εἶναι ἡ πιὸ μεγάλη ἀπάντησίς μας σὲ κείνους ποῦ νομίζουν τοὺς Προσκόπους παιδιὰ.

Α. ΠΤΕΡΗΣ

ΑΡΧΗΓΟΣ 6 ΟΜΑΔΟΣ Α.Α

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΣΩΜΑ ΙΣΜΑΗΛΙΑΣ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς παραμονῆς περιήλθον οἱ Πρόσκοποι ἀπὸ τὰς συνοικίας, εὐχόμενοι, τοῖς ἐπιτίμοις καὶ ἄλλοις, τὸ ἐπὶ θύραις Νέον Ἔτος καὶ προσφέροντες αὐτοὺς κατάλληλα δελτάρια. Οἱ δὲ ὁμογενεῖς ὑπεδέχοντο αὐτοὺς καὶ προσέφερον διάφορα δῶρα ὧν τὴν ἐπιμελητείαν εἶχεν εἰς μικροσκοπικὸς Πρόσκοπος. Τὴν 7. 30' μ.μ. ἐπανήλθον εἰς τὸ Κέντρον ὅπου ἔλαβον γνῶσιν τῶν διαταγῶν τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ διελύθησαν.

Λίαν πρῶτ' συναχθέντες ἐν τῷ Κέντρῳ, ἐξεκίνησαν μὲ ὠρισμένον δρομολόγιον εἰς τὰς 5, 30' τῆς πρωΐας. Ὁ καιρὸς καίτοι ὀμβρώδης καὶ ψυχρὸς δὲν ἠμπόδισεν τοὺς κατοίκους νὰ ἀνοίξουν τὰ παράθυρά των καὶ ἀκούσουν τὸ δι' ἐγερτηρίου ἀγγελλόμενον νέον ἔτος, βέβαιοι δὲ πλέον ὄντες ὅτι ἦσαν αἱ τῶν Προσκόπων σάλπιγγες μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἐφώνουν ἅπαντες «Καὶ τοῦ χρόνου Πρόσκοποι ἐγερτήριον σὴν Πόλι.» Ἡ Διάλυσις ἐγένετο μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν εἰς ἣν προσήλθον περὶ τὴν 8ην.

Ἰσμηλία 2 Ἰανουαρίου 1915

Γ. ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΠ. ΕΠΙΤΡ. ΙΣΜΑΗΛΙΑΣ

ΣΩΜΑ ΚΑΦΡ ΕΛ ΖΑΓΙΑΤ

Καιρὸς πλέον ν' ἀναφανῆ καὶ ἡ Ὀμάς μας στὴ μεγάλη τοῦ προσκοπισμοῦ παλαιστραν.

Μαζὺ μὲ τὴν πρώτη τῆς ἔξοδον στὸν ἀνοικτὸ τῆς Αἰγύπτου ὁρίζοντα κάμνει καὶ τὴν πρώτην τῆς ἐμφάνισιν εἰς τὰς ἐκλεκτὰς τοῦ περιοδικοῦ μας σελίδας.

Ἄν κανεὶς ρίψῃ ἓνα βλέμμα στὴν περασμένη τῆς Ὀμάδος μας δρᾶσι θ' ἀποκομίσῃ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι συστηματικὴ καὶ σύντονος ἐνέργεια ἔθεσε βαθεῖα στὴν καρδίᾳ τῶν προσκόπων μας τὸ μεγάλο σκοπὸν μας καὶ ἐφύτευσε μέσα στὰ παιδικὰ τῶν 25 τῆς ἀνδρῶν στήθῃ, τὴν ἀγάπην τῆς ζωῆς τοῦ ὑπαίθρου καὶ τὴν νοσταλγίαν γιὰ τὴν ἀγνωστον σ' αὐτοὺς ἀκόμη πατρίδα, μαζὺ μὲ τὴν τάσιν γιὰ τὴν ἀπόκτησιν χαρακτῆρος τελείον πολίτου καὶ σπαρτιάτου στρατιώτου. Σ' αὐτὴ τὴν σταθερὰ βάσιν θὰ δημιουργηθῇ ὁ πρόσκοπός μας, σ' αὐτὰ τὰ θεμέλια θὰ στηριχθῇ τῶν ιδιοτήτων του ἢ ἀνάπτυξις, καὶ αὐτοῦ ἐπάνω θὰ στηριχθῇ τὴν τιμὴν τῆς ἡ Ὀμάς καὶ τὸ Σῶμα.

Παράλλῃλως μ' αὐτὴ τὴν ἐργασία βαδίζον ἡ στρατιωτικὴ ἐκπαίδευσις καὶ ἡ προσκοπικὴ μόρφωσις τῶν ἀνδρῶν μας. Τὸ

μεγαλῆτερο βῆμα καὶ ἡ πρώτη γνωριμία μὲ τὴ ζωὴ τοῦ ὑπαίθρου ἦτο ἡ χθεσινὴ μας ἐκδρομὴ. Σημεῖον συγκεντρώσεως ἐπὶ τοῦ χωριοῦ περίπατος μιᾶς ὥρας περίπου μᾶς ἔφερε σὲ μέρη ποῦ ἡ ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ σκιρτᾷ. Ἀνιχνεύσεις, ἐπιθέσεις καὶ κινήσεις στρατιώτου ἐν ἐκστρατεία ἔδωκαν εὐχαρίστησι τοὺς προσκόπους μας καὶ πόθο γιὰ τὴν ἀνοικτὴ ζωὴ στὴν παιδικὴ τους θέρη.

Μὲ τέτοιαις ἐντυπώσεσι ἐκλείσθησαν πάλι στοῦ χωριοῦ τὸν ἀκαλαίσθητο χῶρον καὶ μελαγχόρα περιμένον τὴν ἄλλην συγκέντρωσιν, ὅπως καὶ τὴ στολὴ τοῦ προσκόπου.

Ἐκ Καφρ-Ζαγιατ 25 Ἰανουαρίου 1915

6 ΟΜΑΣ Α.Α.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ὀνομαστικῆς ἑορτῆς τοῦ ἐνταῦθα Γεν. Προξένου μας Κου Ἄντ. Σακτούρη, ἡ 6η Ὀμάς Α.Α. ἀπέστειλεν αὐτῷ εὐχετήριον ἐπιστολὴν εἰς ἣν ὁ Κοσ. Γ. Πρόξενος εὐχρησθήθη νὰ ἀπαντήσῃ διὰ τῆς κάτωθι:

Φίλε Κύριε Πέτρη

Τὰς εὐχὰς ὑμῶν καὶ τῆς ὑφ' ὑμᾶς 6ης Ὀμάδος τῶν Προσκόπων ἐδέχθην μετ' ἰδιαιτέρας εὐχαριστήσεως καὶ σπεύδω νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ δεχθῆτε ὅλοι τὰς θερμὰς εὐχαριστίας μου.

Τοὺς Προσκόπους περιβάλλω τῷ ὄντι μετ' ἐξαιρετικῆς ὀλης συμπαθείας καὶ τὸ ἐθνικὸν αὐτῶν ἔργον παρακολουθῶ μετὰ τοῦ ἐνδιαφέροντος ἐκείνου τὸ ὅπιον πᾶς τις ἐξ ἡμῶν αἰσθάνεται διὰ τῆς Πατρίδος τὸ μέλλον. Διότι τῇ ἀληθείᾳ εἰς χεῖρας τῶν Προσκόπων ἐμπιστευόμεθα τὰ γλυκύτερα ὄνειρα τῆς Φυλῆς. Ὁ ζήλος σας, ἡ ἐργασία σας ἢ πειθαρχία καὶ ἡ πρὸς τὸ καθήκον ἀφοσίωσις καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ ἡ εὐσυνειδήτος ἐκτέλεσις τοῦ ὠραίου ὄρκου ὃν ἐδόσατε θὰ μεταβάλῃ τὰ ὄνειρα ἐκεῖνα εἰς Πραγματικότητα καὶ θὰ συντελέσῃτε οὕτως νὰ γίνῃ ἡ Πατρίς μας σεβαστὴ εἰς τοὺς φίλους καὶ φοβερὰ εἰς τοὺς ἐχθρούς.—

Ἐπιφυλασσόμενος νὰ σᾶς ἐκφράσω καὶ προφορικῶς τὰς εὐχαριστίας μου εἰμὶ τῶν Προσκόπων

Φίλος ἀγαπητὸς

ΑΝΤ. Α. ΣΑΚΤΟΥΡΗΣ

(Ἐκ τοῦ Ἀρχηγείου τῆς 6ης Ὀμάδος Α.Α.)

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

(ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΔΟΚΙΜΗΣ)

Ἀθήναι Παρασκευή 9 Ἰανουαρίου 1915.

Πλήθος κόσμου κατέλιψε χθές τὸ ἀπόγευμα τὸ Δημοτικὸν θέατρον ὅπως παρακολουθήσῃ τὰς γενικὰς δοκιμὰς τῆς διδομένης σήμερον ἑορτῆς τῶν Προσκόπων, τοῦ ἐξ εὐσταλῶν λιλιπουτείων ἀποτελουμένου τούτου εὐοργανώτου στρατεύματος, ἡ δρᾶσις τοῦ ὁποίου ἀφ' ἧς συνεστήθη ἀπετέλεσε τὸ ἀντικείμενον τῆς ὁμοθύμου προσοχῆς τοῦ Ἀθηναϊκοῦ κοινού, χαιρετίζοντος εἰς τὰ πρόσωπα τῶν νεαρῶν μελῶν του, ἐν τῇ καθημερινῇ καὶ ἀδιαλείπτῳ προπονήσει των, τοὺς μέλλοντας εὐρώστους καὶ ὑψηλόφρονας στρατιώτας τῆς μεγαλυνθείσης Ἑλλάδος.

Εὐθύς ὡς ἔφθανε κανεὶς πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ Δημοτικοῦ θεάτρου ἀντελαμβάνετο τὴν δὴν ὁργάνωσιν τοῦ σώματος. Πρὸ ἐκάστης θύρας εἶχον ἐγκατασταθῆ φρουροὶ, φέροντες κοντούς, οἱ ὁποιοὶ ἐπεῖχον θέσιν θυρωρῶν καὶ συνεδέοντο δι' ἀγγελιοφόρων μετὰ τοῦ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν εἴσοδον τοῦ θεάτρου ἐγκατασταθέντος φυλακείου, με ἀρχιφύλακα ἓνα τῶν «ἀρχηγῶν» τῆς εἰδικῆς διὰ τὴν «βάρδιαν» ὁμάδος. Εἰς τὴν πλατείαν ἐπίσης τοῦ θεάτρου, πρόσκοποι ταξιδεῖται, ἐτοπυθέντων εἰς τὴν ἀρμόζουσαν θέσιν τοὺς προσερχομένους.

Ἡ ἑορτὴ ἤρχισε μετὰ τὴν συμφωνίαν τοῦ κ. Καίσαρη «Ἡ σημαία τοῦ Προσκόπου», ψαλεῖσαν ὑπὸ τῶν χορωδιῶν τοῦ Σώματος, συνοδείᾳ τῆς Μουσικῆς τῆς φρουρᾶς.

Αἱ δροσεραὶ φωναὶ τῶν μικροσκοπικῶν ἠμφιφῶνων καὶ βαθυφῶνων, μετὰ τῶν ὁποίων κατελέγοντο καὶ εὐπλαστα κοράσια, ἀπέδωκαν μετὰ πολλὴν τέχνην τὴν τόσον σχετιζομένην πρὸς τὴν ἀποστολὴν τοῦ Σώματος συμφωνίαν Ἡ σερενάτα «Πράγκα», ψαλεῖσαι ὑπὸ τῆς ὑπὸ τὸν κ. Γεώργεβιτς Μαιδολινάτας τῆς 10ης ὁμάδος Ἀθηνῶν, ἤρесе πολὺ.

Ἡ δνὶς Κ. Πράτσια ἀπήγγειλε μετὰ διαύγειαν φωνῆς καὶ τέχνης τὸ ὠραῖον ποίημα τοῦ Πολέμη «Ὁ Μαρμαρωμένος Βασιληᾶς». Ἡ δνὶς Πίστη ἐξετέλεσεν ἐπὶ βιολοντσέλου, συνοδευομένη εἰς τὸ πλῆθος ὑπὸ τῆς δος Σοφίας Παπανδρέου, διπλωματούχου τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν, ἐν «Ἀνιάτσιο» τοῦ Σοῦμαν, δεξιότεχνικώτατα. Ἡ δνὶς Ἀλεξ Παντζοπούλου ἔψαλλε κατόπιν μετὰ τὴν γνωστὴν τέχνην τῆς τῆν «Ρουμελιώτισαν» τοῦ κ

Μ. Καλομοίρη Ὁ «Παῖαν τῶν Ναυτῶν» ἐπίσης ἐξετελέσθη μετὰ τέχνην.

— Τὸ Προσκοπικὸν παίγνιον

Τὸ β'. μέρος τῆς ἑορτῆς ἀποτελεῖ τὸ μονόπρακτον Προσκοπικὸν παίγνιον «Ὁ Προσκοπισμὸς», γραφὸν ἀπὸ κρυπτόμενον ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Λ'. Ἄρνος πρόσκοπον καὶ ἐκτελεσθὲν ὑπὸ τῶν δεσποινίδων Ζιζανίδου, Τριανταφυλλίδου, Μακρίδου καὶ Λουκίδου καὶ τῶν ψευδωνύμων κ.κ. Ἀγραφιῶτη, Ν. Μάντικα, Μ. Ἀνέστη, Γ. Ἀφεντιᾶδου, Τόλη καὶ Ροντίδου. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ δραματίου ἀναφέρεται εἰς τὸν Ἑλληνοβουλγαρικὸν πόλεμον, ὑπόκειται δὲ ἡ σκηνὴ εἰς τὴν αἴθυσαν Ἀναρρωτηρίου ἐγκατασταθέντος εἰς τὰς Ἐλευθερὰς κατὰ τὰς συμπλοκὰς τοῦ Παγγαίου. Τραυματῖαι, φέροντες ἐπιδέσμους, ὁ μὲν εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα, ὁ ἕτερος εἰς τὴν κεφαλὴν κλπ. παῖζουσι χερτιὰ, συνομιλοῦν, διασκεδάζουσι. Μετ' ὀλίγον προσέρχονται αἱ νοσοκόμοι τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Μία ἐξ αὐτῶν πλησιάζει εὐσταλῇ Εἰζῶνον, ὅπως τοῦ προσφέρει τὰς περιποιήσεις τῆς. Διαρκούσης τῆς συνομιλίας, ἀποκαλύπτεται μέγα μυστικόν. Ἦσαν ἀδελφοὶ Ἐπακολουθοῦν περιπτύξεις καὶ ἐναγκαλισμοὶ Ὁ τραυματῖαι ἀδελφὸς διηγεῖται κατόπιν τοὺς ἡρωϊσμοὺς τοῦ 3ου τάγματος τῶν Προσκόπων. Τὸ τάγμα ἀπετελεῖτο ἐκ 1000 καὶ ἐτέθησαν ἐκτὸς μάχης 600. Μετὰ ταῦτα ἐπέρχεται ἡ λύσις τοῦ δράματος, ἀποητelloμένου τηλεγραφήματος πρὸς τοὺς γονεῖς ὅπως σπεύσουν καὶ χαιρετήσουν τὸν ἦρωα υἱὸν των.

— Ὁ κινηματογράφος

Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ δραματίου, προβλήθη ἐπὶ ὀδόνης, ἀπλωθείσης κατὰ μῆκος τῆς αὐλαίας κινηματογραφικῆ ταινία, ἀναπαριστῶσα τὸ προσκοπικὸν ἔργον τῆς ἀναδασώσεως τῆς Ἀττικῆς, μετὰ σκηνὰς ληφθείσας εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἀττικῆς, ὅπου οἱ πρόσκοποι ἀνέσκησαν τὸ χῶμα καὶ ἐγένοντο οἱ σπορεῖς, οἱ φυτευταὶ καὶ οἱ συντελεσταὶ τῆς ἀναγεννήσεως τοῦ Προσίνου. Ἐπίσης ἕτερα ταινία, ἀναπαριστῶσα τὴν ἐν τῷ Σταδίῳ δοθείσαν πέρυσιν ἐπίδειξιν τῶν ὁμάδων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς. Ἀμρότεραι αἱ ταινία προεκάλεσαν τὰ χειροκροτήματα καὶ τὰς ἐπευφημίας τοῦ παρισταμένου κόσμου.

— Προσκοπικαὶ ἐπιδείξεις

Ὅτι ὅμως ἀπετέλεσε τὸ κλοῦ τῆς ὠραίας ἑορτῆς ὑπῆρξαν αἱ Προσκοπικαὶ ἐπιδείξεις, τῇ συνοδείᾳ ἑμβατηρίων ὑπὸ τῆς μουσικῆς τῆς Φρουρᾶς.

Ἡ ἐπιδείξεις τῶν προσκόπων—τηλεγραφητῶν ὑπῆρξεν λίαν ἐπιτυχῆς. Διὰ λεπτεπιλέπτου ἐκ τελίου σύρματος συνεδέθη τὸ προσκήνιον μετὰ τοῦ Δημαρχιακοῦ θεωρείου. Τρεῖς πρόσκοποι, ἰστάμενοι πρὸ τοῦ τηλεγραφικοῦ μηχανήματος, ἐξετέλουν χρέη τηλεγραφητῶν. Ἄλλοι τρεῖς ἐγκατασταθέντες εἰς τὸ θεωρεῖον, ἐχρησίμευον ὡς ἀποδέκται.

Αἱ ὀλίγαι λέξεις, αἱ ὁποῖαι ἀπετέλεσαν τὸ τηλεγράφημα, δύναται νὰ βεβαιώσῃ κανεὶς ὅτι ἐγένοντο αἰσθηταὶ ὑπὸ τοῦ σύρματος καὶ ἀπεδόθησαν σαφῶς ὑπὸ τῶν ἀποδεκτῶν, οἱ ὁποῖοι τὰς ἐγραψαν ἐπακριβῶς καὶ ἔλαβον τὴν στάσιν τῶν προθύμων ἐκτελεστῶν τῆς τηλεγραφηθείσης ἐντολῆς.

Ἡ τηλεφωνικὴ σύνδεσις ἐπίσης ἐξετελέσθη πλεόν ἢ ἐπιτυχῶς.

Τὰ σήματα βραχιόνων, αἱ φώτειναι σημάνσεις, οἱ ἠλεκτρολόγοι, ἢ ἐγκατάστασις νοσοκομείου, οἱ τραυματιοφορεῖς, αἱ πρῶται βοήθειαι, ἢ ἐπίδεσις τραυμάτων καὶ ὄλαι αἱ

σχετικαὶ νοσοκομικαὶ ὑπηρεσίαι αἱ γνωσταὶ ἀπὸ τὴν ἑορτὴν τοῦ Σταδίου, ἐξετελέσθησαν μὲ πολλὴν δεξιότητα ὑπὸ τῆς 6ης ὀμάδος Ἀθηνῶν ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν κ. Μ. Πεσμαζόγλου, τῆς 3ης τῶν Ναυτοπροσκόπων, τῆς 10ης ὑπὸ τὸν κ. Ἡλ. Κωνσταντινίδην καὶ τῆς 1ης ὀμάδος τῶν δεσποινίδων.

Τὰ ποδηλατικὰ γυμνάσια ἐκτελεσθέντα ὑπὸ τῆς ὑπὸ τὸν κ. Νεόφυτον ὀμάδος, μολοντί ἀδικούμενα λόγῳ τοῦ φυσικῶς στενοῦ χώρου τῆς σκηνῆς, ἐσημείωσαν ἰκανὴν ἐπιτυχίαν.

Τὸ ὠραῖον φινάλε τῶν Προσκοπικῶν ἐπιδείξεων ἀπετέλεσαν τὰ πυροσβεστικὰ γυμνάσια (διάσωσις θυμάτων, διάσωσις ἐπίπλων, διάσωσις πυροσβεστῶν, ἀντλία, ἀνεμόσκαλα), ἐκτελεσθέντα ὑπὸ τῆς 4ης καὶ 11ης ὀμάδος Ἀθηνῶν ὑπὸ τὸν κ. Κέντρον. Οἱ πρόσκοποι πυροσβέσται, μὲ μοναδικὴν εὐκινησίαν, ἔτρεχον καὶ ἐπήδων πρὸς διάσωσιν τῶν θυμάτων.

Τὴν ὅλην ἑορτὴν ἐπέστειψεν ἡ ἐκτέλεσις τοῦ Βασιλικοῦ Ὕμνου τῶν προσκόπων τὸν ὁποῖον ἤκουσαν ὄρθιοι οἱ παριστάμενοι ἐπευφημήσαντες ἐν τέλει τοὺς λιλιπουτεῖους.

(Ἀνατύπωσις ἐκ τῆς «Νέας Ἑλλάδος».)

ΤΟ ΤΙΜΙΟ ΠΑΛΗΚΑΡΑΚΙ

Ἐνα καλοκαιριᾶτικο ἀπόγεμα, ὁ Μάρκος καὶ ἡ Κλειὼ ἐπαιζαν στὸ περιβόλι, ὁ Μάρκος εἶχε κοπιᾶσει πολὺ νὰ φτιάσῃ μιὰ σφενδόνη, μὰ στὸ τέλος τὴν ἐπέτυχε καὶ ὑπερήφανα τὴν ἔδειξε τῆς ἀδελφῆς του.

— «Ἔλα τώρα νὰ δεῖς πῶς σκοτόνουν τὰ σπουργίτια», τῆς εἶπε.

Καὶ τὰ δυὸ παιδιὰ, μὲ σηκωμένα κεφάλια γύρουν στὰ δέντρα κανένα θῦμα πὺν νὰ δοκιμάσουν ἀπάνω του τὸ καινούριο τους παιχνίδι.

Μὰ τὰ πουλάκια, σὰν νὰ τὸ εἶχαν μυριστεῖ, μόλις ἔβλεπαν τὰ παιδιὰ, ἀπλοναν τὰ φτερουγάκια τους καὶ φεύγανε βιαστικά, καὶ ὁ Μάρκος δὲν ἦταν ἀρκετὰ τεχνίτης γιὰ νὰ τὰ χτυπήσῃ στὰ πεταχτὰ μὲ τὶς πέτρες του.

— «Πᾶμε κοντὰ στὸ σπίτι», εἶπε τῆς ἀδελφῆς του, «στὰ τέλια τοῦ τηλεφώνου μαζεύονται πάντα μερικὰ πουλάκια».

Κ' ἔτρεξαν κατὰ τὸ σπίτι ὅπου μὲ χαρὰ εἶδαν δυὸ σπουργίτια νὰ κάθονται, ὄχι στὸ τέλι τοῦ τηλεφώνου, ἀλλὰ στὸ πεζοῦλι ἔμπρὸς στὸ μεγάλο γιάλινο παράθυρο τῆς σκάλας.

— «Μὴν κάνεις κρότο, Κλειὼ», ψιθύρισε ὁ Μάρκος; «κύταξε πῶς θὰ σκοτώσω

τὸν ἕνα σπούργιτα τουλάχιστο, ἂν ὄχι καὶ τοὺς δυὸ μαζί».

Ἡ Κλειὼ βαστοῦσε τὴν ἀναπνοή της ἀπὸ τὴ συγκίνηση. Ὁ Μάρκος σημάδεψε μὲ προσοχὴ καὶ τράβηξε...

Μὲ ἀπορία τὰ παιδιὰ εἶδαν τὰ δυὸ πουλάκια νὰ φεύγουν ἄγγιχτα. Μὰ πλάγι τους, μὲ μεγάλο πάταγο γρομερίστηκαν τὰ γυαλιὰ τοῦ παραθύρου.

— «Τὶ ἔκανες;» φώναξε μὲ τρόμο ἡ Κλειὼ.

Ὁ Μάρκος χλώμιασε.

— «Σημάδεψα ἄσχημα», εἶπε, καὶ ἀντὶ νὰ πιάσω τὰ σπουργίτια, ἔσπασα τὸ παράθυρο...»

Ἡ Κλειὼ ἄρχισε τὰ κλάματα.

— Ἄχ, Μάρκο, Μάρκο, τὶ ἔκανες! Ὁ πατέρας εἶχε τόκο καμάρι αὐτὸ τὸ παράθυρο, τὸ σχεδίασε μόνος του καὶ μὲ τόσα ἔξοδα ἔφερε τὰ γυαλιὰ ἀπ' ἔξω! Τὶ θὰ πεῖ τώρα! Καὶ τὶ ἔχεις νὰ πάθεις ἐσύ!»

Ὁ Μάρκος δὲν ἀποκρίθηκε· κύταξε ἀμίλητος τὸ σπασμένο παράθυρο.

Ἡ ἀδελφή του κατάλαβε πῶς συλλογίζονταν τὴν τιμωρία, γιὰτὶ εἴξερε πῶς ὁ

πατέρας τους ήταν πολύ αυστηρός και δεξυθύμος.

— « Μάρκο », τού είπε τρομαγμένη, « πάμε να φύγουμε ! Άν μας δει κανείς εδώ κοντά, θα κατολάβει πώς έμεις το κάναμε ! Πάμε στην άλλη άκρη τού κήπου ».

Άρπαξε τὸ μπράτσο τού αδελφοῦ της και γύρευε νὰ τὸν τραβήξει· εκείνος δὲν κούνησε.

— « Καὶ σὰ φύγομε ; » ρώτησε.

— « Δὲ θὰ ξέρει κανείς ποιὸς τὸ ἔκανε ».

— « Κι' ὅταν μᾶς ρωτήσουν ; »

— « Θὰ ποῦμε πὼς δὲν τὸ ἔκανες ἐσύ ! »

— « Δηλαδή θὰ ποῦμε ψευτιές ; Δὲν ντρέπεσαι ! » εἶπε μὲ θυμὸ ὁ Μάρκος, « Νὰ ἔχεις τὸ θάρρος νὰ ὁμολογήεις τὴν ἀλήθεια ».

Ἡ Κλειὼ ἄρχισε πάλι τὰ κλάματα.

— « Μὰ ὁ πατέρας θὰ σὲ δείρει ! Τὸν ξέρεις πὼς θυμώνει εὐκολα ».

— « Τὸ ξέρω », ἀποκρίθηκε ὁ Μάρκος σκύβοντας τὸ κεφάλι.

Ἡ Κλειὼ τὸν κύταξε μὲ ἀδημονία· ἀγαποῦσε πολὺ τὸν ἀδελφό της ποῦ ἦταν τρία χρόνια μεγαλύτερός της, καὶ τὸν θαύμαζε γιὰ τὸ θάρρος καὶ τὴ φιλαλήθειά του, καὶ βασάνιζε τὸ μυαλό της γιὰ νὰ βρεῖ τρόπο νὰ τὸν βγάλει ἀπὸ τὴ δυσκολία χωρὶς νὰ πεῖ ψέμα.

— « Ἄκουσε Μάρκο », εἶπε « δὲ θὰ ποῦμε ψέματα· ἂν μᾶς ρωτήσουν θὰ ποῦμε πὼς δὲν ξέρομε ».

— « Καὶ πὼς τὸ ὀνομάζεις αὐτό ; Δὲν εἶναι καὶ αὐτὸ ψέμα ; »

— « Λοιπὸν νὰ μὴν ποῦμε τίποτα· νὰ πάμε στὴν ἄκρη τού κήπου καὶ κανένας δὲ θὰ φανταστεῖ πὼς ἔμεις τὸ κάναμε, θὰ νομίσουν πὼς χτύπησε τὸ παράθυρο μὲ τὸν ἄνεμο καὶ ἔσπασε μόνο του· μάλιστα θὰ πάγω μέσα νὰ τὸ ἀνοίξω καὶ τότε κανένας δὲ θ' ἀμφιβάλει πὼς τὸ χτύπησε ὁ ἄνεμος καὶ τὸ ἔσπασε ».

Ὁ Μάρκος τὴ σταμάτησε ἀπὸ τὸ χέρι, ἐνῶ ἔφευγε κιόλα.

— « Κλειὼ, δὲ μ' ἀρέσουν αὐτὰ, » εἶπε θυμωμένος, « δὲν εἶναι τίμια πράγματα. Εἶναι μικροπρέπεια νὰ γυρεύεις μὲ πλάγια μέσα νὰ βγεις ἀπὸ τὶς δυσκολίες. Θὰ πῶ τού πατέρα πὼς ἐγὼ ἔσπασα τὸ γυαλί· αὐτὸ εἶναι τὸ μόνο σωστό ».

Ἡ Κλειὼ κρεμάστηκε στὸ λαιμό του.

— « Μὰ θὰ σὲ δείρει, Μάρκο ! θὰ σὲ δείρει ! Στὸ θυμὸ του ἄπάνω δὲ θὰ σκεφθεῖ πὼς ἔκανες ὠραία πράξη λέγοντας τὴν ἀλήθεια ! »

— « Καὶ θὰ ἔχει δίκαιο νὰ μὴν τὸ σκεφθεῖ, » εἶπε ὁ Μάρκος, « δὲν κάνω ὠραία

πράξη λέγοντας τὴν ἀλήθεια, κάνω· ἀπλὰ ἐκεῖνο ποῦ πρέπει. Τὸ ξέρω πὼς θὰ μὲ τιμωρήσει, μὰ τί νὰ κάνω ; Δυστυχῶς δὲν μπορῶ νὰ ξεκάνω τὴ ζημιὰ. Καὶ θὰ πάγιο τώρα ἀμέσως νὰ τοῦ τὸ πῶ, πρὶν μὲ ρωτήσῃ. Νὰ τον ἴσα ἴσα ποῦ ἔρχεται ἀπ' ἔξω ».

Καὶ χωρὶς ν' ἀκούσῃ τὰ παρακάλια τῆς ἀδελφῆς του, ἔτρεξε στὸν πατέρα του καὶ εἶπε μὲ θάρρος.

— « Πατέρα, ἔκανα μιὰ μεγάλη ζημιὰ· ἔσπασα τὸ παράθυρο τῆς σκάλας ».

Στὴν πρώτη στιγμή τού θυμοῦ του, ὁ πατέρας σήκωσε τὸ μαστουνάκι ποῦ βαστοῦσε καὶ τοῦ τὸ κατέβασε στὸν ὄμο. Ὁ Μάρκος δὲν κούνησε· εἶταν πολὺ γλωμῶς, μὰ δὲ ζήτησε νὰ ξεφύγει τὴν τιμωρία.

— « Πὼς τὸ ἔκανες ; » ρώτησε μὲ θυμὸ ὁ πατέρας του.

— « Ἐπαῖζα μὲ τὴ σφενδόνη μου καὶ καταλάθος χτύπησα τὸ παράθυρο ».

— « Νὰ πᾶς ἀμέσως στὴν κίμαρά σου καὶ νὰ μὴν κατεβείς στὸ τραπέζι ἀπόψε, » διέταξε ὁ πατέρας του, « καὶ θὰ σκεφθῶ πὼς θὰ σὲ τιμωρήσω ἀκόμα· εἶσαι ἀνεπὶφορος μὲ τὶς ἀδιάκοπες ζημιές σου· ἡ ἀστοχαιὰ σου δὲν ἔχει ὅρια ! »

Ὁ Μάρκος δὲν ἀποκρίθηκε· ἀνέβηκε στὴν κάμαρά του ὅπου βρήκε τὴν Κλειὼ.

Ἐκείνη, ὅταν εἶδε τὸν ἀδελφό της ἀποφρασιμένο νὰ ὁμολογήσῃ τὴν ἀταξία του, ξέφυγε γιὰ νὰ μὴν ἀντικρούσῃ τὸ θυμὸ τού πατέρα της καὶ μὲ καρδιόχτυπο περίμενε τὸ Μάρκο στὸ δωματιό του.

Καθὼς τὸν εἶδε ἔτρεξε καὶ κρεμάστηκε στὸ λαιμό του.

— « Τί σοῦ εἶπε ; τί σοῦ ἔκανε ; » ρώτησε ἀνήσυχτα.

Ὁ Μάρκος τῆς τὰ διηγήθηκε.

— « Πὼς τόλμησες νὰ τὸ πεις ἔτσι ἴσχυρα τού πατέρα ! Δὲ φοβήθηκες ; »

— « Χτυποῦσε ἡ καρδιά μου πολὺ, μὰ ἔπρεπε νὰ τοῦ τὸ πῶ ».

— « Τί γενναῖος ποῦ εἶσαι ! » εἶπε μ' ἐνθουσιασμὸ ἡ Κλειὼ. « Ξέρεις ; σὲ θαυμάζω ! »

Τὰ δύο ἀδελφια στάθηκαν στὸ ἀνοικτὸ παράθυρο καὶ κύταξαν τὰ πουλάκια ποῦ μαζεύονταν στὰ δέντρα, κλαϊδώντας τὸ βραδυνὸ τους τραγοῦδι πρὶν κοιμηθοῦν.

Ὁ Μάρκος ἦταν σιωπηλός.

— « Τί συλλογίζεσαι ; » ρώτησε ἡ ἀδελφή του.

— « Συλλογίζομαι αὐτὸ ποῦ εἶπες, πὼς μὲ θαυμάζεις· καὶ ὅμως δὲν εἶναι θιασιμὸ νὰ λὲς τὴν ἀλήθεια, εἶναι μονάχα σωστό. Θυμοῦμαι μὴν ἴστορία ποῦ εἶχα διαβάσει σ'

ἓνα ἀγγλικό μου βιβλίον ἦταν ἓνα ἀγοράκι καὶ τὸ ἔλεγον Γιώργη, ὁ πατέρας του τοῦ χάρισε ἓνα μικρὸ τσεκούρι, καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῆ χαρὰ του, τὸ δοκίμαζε πάνω σ' ὅ,τι ἔβρισκε γιὰ νὰ δεῖ ἂν κόβει. Κατέβηκε λοιπὸν στὸ περιβόλι, καὶ πελέκησε μιὰ κερασιά ποὺ ἀγαποῦσε πολὺ ὁ πατέρας του, χωρὶς νὰ συλλογιστεῖ πὼς καταστρέφει τὸ δέντρο. Ὅταν τὸ εἶδε ὁ πατέρας του, θύμωσε πολὺ καὶ τὸν ρώτησε ποῖος τὸ ἔκανε· ὁ Γιώργης ἀποκρίθηκε μὲ δάκρυα στὰ μάτια, — Δὲν μπορῶ νὰ πῶ ψέματα, ἐγὼ τὸ ἔκανα! — Καὶ ξέρεις ποῖος ἦταν αὐτὸς ὁ Γιώργης; Ἦταν ὁ μεγάλος Οὐάσιγκτον, ποὺ ἐλευθέρωσε τὴν Ἀμερικὴ ἀπὸ τὴν Ἀγγλικὴ κυριαρχία. Τὸν συλλογίζομαι πάντα ὅταν μ' ἔρχετο ὁ πειρασμὸς νὰ πῶ καμιὰ ψευτιά γιὰ νὰ ξεφύγω τιμωρίας. ἂν δὲν εἶχε ὁ Οὐάσιγκτον χαρακτῆρα ἀπὸ μικρὸς, δὲ θὰ γίνονταν, ἀργότερα, τέτοιος μεγάλος ἄντρας.»

— «Καὶ τί τοῦ εἶπε ὁ πατέρας του ὅταν ὠμολόγησε;» ρώτησε μὲ περιέργεια ἡ Κλειώ.

— «Ὁ πατέρας του τὸν συγχώρησε νομίζω, μὰ αὐτὸ δὲν ἔχει σημασία.»

— «Βέβαια ἔχει! γιατί εἶναι πολὺ πιὸ εὐκολο νὰ ὁμολογήσεις μιὰν ἀταξία ὅταν ξέρεις πὼς θὰ σὲ συγχωρήσουν· ἐνῶ σὰν ξέρεις πὼς θὰ τίς φᾶς...»

— «Εἶναι ντροπὴ αὐτὰ ποὺ λὲς, Κλειώ,» φώναξε ὁ Μάρκος. «Λοιπὸν μόνο γιὰ νὰ συγχωρεθεῖς θὰ ἔλεγε τὴν ἀλήθεια;»

Ἡ Κλειώ κρέμασε τὸ κεφάλι καὶ δὲν ἀποκρίθηκε.

— «Πρῶτον ὁ Οὐάσιγκτον δὲν ἤξερε καθόλου ἂν θὰ τὸν συγχωροῦσε ὁ πατέρας του,» ἐξακολούθησε ὁ Μάρκος, «καὶ εἶμαι βέβαιος πὼς θὰ ἔλεγε τὴν ἀλήθεια ἀκόμα καὶ ἂν τὸν σκότοναν.»

— «Μὰ τὸν συγχώρησε ὁ πατέρας του, καὶ σένα σὲ τιμώρησε καὶ σ' ἔδειξε ὁ πατέρας,» εἶπε πάλι ἡ Κλειώ, ἀλλὰ μὲ κάποιο δισταγμὸ αὐτῆ τῆ φορὰ.

— Ναί, μὲ τιμώρησε ὁ πατέρας, μὰ μὴ ξεχνᾷς πὼς ἔκανα, ἀπὸ ἀνοησία, μιὰ μεγάλη ζημία,» ἀποκρίθηκε ὁ Μάρκος. «Ἐπειτα, ὅλα αὐτὰ εἶναι περιττὰ λόγια· θὰ ἤθελα νὰ καταλάβεις, Κλειώ, πὼς τὴν ἀλήθεια πρέπει νὰ τῆ λέμε πάντα *γιατί εἶναι ἀλήθεια*, χωρὶς νὰ μᾶς σταματᾷ ποτὲ ἡ σκέπη τῆς δυσάρεστης συνέπειας, δηλαδὴ τῆς τιμωρίας· ἂν ἔκαναμε μιὰν ἀταξία, εἴτε ἀπὸ κακία, εἴτε ἀπὸ ἀπροσεξία, πρέπει νὰ ἔχομε τὴν ὑπερηφάνεια νὰ ὑποστοῦμε τὴν τιμωρία. Εἶνε μικροπρέπεια νὰ λέγει κανεὶς ψευτιᾶς· εἶναι δειλὸ, εἶναι ἄσχημο πράμα.»

Ἡ Κλειώ τὸν ἀγκάλιασε μ' ἐνθουσιασμὸ.

— «Καὶ σὺ εἶσαι μεγάλος, Μάρκος, καὶ εἶσαι γενναῖος ἥρωας.»

Ἐκεῖνην τὴν ὥρα ἀνοίξε ἡ πόρτα καὶ ὁ πατέρας τους μῆκε στὴν κάμαρα.

— «Ἦμουν κάτω στὸ περιβόλι» εἶπε, «καὶ ἄκουσα τὴν ὀμιλία σας ὀλόκληρη. Μάρκος, χάρηκα νὰ σ' ἀκούω νὰ μιλάς σὰν ἄντρας· καὶ ἐλπίζω νὰ βιασάξεις αὐτὲς τὲς ἀρχὲς διησου τῆ ζωῆ.» Καὶ χαϊδεύοντας μὲ ἀγάπη τὰ μαλλιά τοῦ γιοῦ του, ἐξακκοκούθησε, «Σὲ χτύπησα πρὶν, σὲ μιὰν ὥρα θυμοῦ, μὰ δὲν τὸ λυποῦμαι ἀφοῦ αὐτὸ μὲ βεβαιώνει πὼς δὲν εἶναι λόγια ἢ φιλαλήθειά σου, καὶ πὼς δὲ θὰ διστάσεις καὶ ἄλλη φορὰ νὰ μοῦ πεις τὴν ἀλήθεια, ἔστω καὶ ἂν ξέρεις γιὰ βέβαιον πὼς θὰ τιμωρηθεῖς· οὔτε σοῦ λέγω πὼς δὲ θὰ σὲ τιμωρήσω, μ' ἀρέσει αὐτὸ ποὺ εἶπες, πὼς πρέπει νὰ ἔχομε τὴν ὑπερηφάνεια νὰ ὑποφέρομε τίς συνέπειες τῶν σφαλμάτων μας. Μὰ τώρα ἔλα κάτω· τόσο εὐχαριστήθηκα μὲ ὅσα ἄκουσα, ποὺ λύνω τὴν τιμωρία σου· ἔλα νὰ παίξεις μὲ τὴν ἀδελφή σου.»

Ὁ Μάρκος ἦταν κατακόκκινος.

— «Πατέρα,» εἶπε μὲ δισταγμὸ, «λὲς πὼς σ' ἀρέσει νὰ ἔχομε τὴν ὑπερηφάνεια νὰ ὑποφέρομε τὲς συνέπειες τῶν σφαλμάτων μας; παρακαλῶ ἄφησέ με νὰ κάνω ὡς τὸ τέλος τὴν τιμωρία ποὺ μοῦ ἔδωσες.»

Ὁ πατέρας του συλλογίστηκε μιὰ στιγμή, ὕστερα πῆρε τὸ χέρι τοῦ γιοῦ του καὶ τὸ ἔσφιξε στὰ δικά του.

— «Καλὰ,» εἶπε, «ἄς γίνει ὅπως τὸ θέλεις, μείνε νὰ φᾶς ἀπάνω· μὰ δὲν εἶναι δίκαιο νὰ τιμωρηθεῖ καὶ ἡ Κλειώ, ἀφοῦ ἐκεῖνη δὲν ἔσπυσε τὸ γυαλί, καὶ θὰ ἦταν μεγάλη τιμωρία γι' αὐτὴν νὰ μὴ φάγει μὲ τὸν ἀδελφὸ της, ἔ, Κλειώ; θέλεις νὰ μείνεις μαζί του;»

Ἡ Κλειώ εἶχε τὰ κλάματα εὐκολὰ μὰ αὐτῆ τῆ φορὰ ἔκλαψε ἀπὸ χαρὰ φιλώντας τὸ χέρι τοῦ πατέρα της.

— «Ἀλήθεια, πιστεψέ με Μάρκος, αὐτὸ ποὺ ἔκανες ἦταν ὠραία πράξη,» εἶπε ἀργότερα τοῦ ἀδελφοῦ της.

— «Ὅχι,» ἐπίμενε ὁ Μάρκος, «ἦταν ἀπλὴ τὸ χρέος μου· ἂν ὅμως εἶχα πῆ ψέματα, θὰ ἦταν αὐτὸ μιὰ ἄσχημη πράξη.»

Π. Σ. ΔΕΛΤΑ

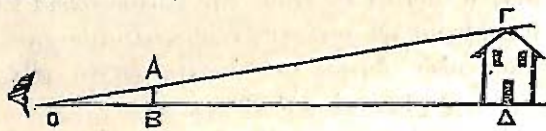
ΕΙΔΙΚΑ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΕΚΤΙΜΗΣΙΣ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΝ

(Συνέχεια εκ τού 10ου)

Μέθοδος μέσον στήλης 4 γροσίων τών 5 μιλλιέμ, ή 4 δεκαλέπτων νικελίνων— Έάν λάβωμεν 4 νικελίνα νομίσματα τών 5 μιλλιέμ ή έλληνικά δεκαλέπτα και τοποθετήσωμεν αυτά τó εν επί του άλλου ώστε να αποτελούν στήλην, έχομεν πάχος ή ύψος 0,006,5, γνωρίζομεν δέ ότι ó βραχίον τεταμένος είναι περίπου 0,65 μ. τότε ή στήλη τών νομισμάτων κρατουμένη κατά πλάτος (ή από την επιφάνειαν) εις τó ακρον του βραχίονος μās δίδει βāsιν ίσην προς εν εκατοστόν της αποστάσεως ήτις την χωρίζει από τόν οφθαλμόν.

Έάν λοιπόν γνωρίζωμεν τās συνήθεις διαστάσεις μερικών αντικειμένων τά όποια συναντώμεν εις την έξοχην, θά μās είναι εύκολον να εύρωμεν την απόστασιν δια του άνω μέσου. Έποθέσωμεν, π.χ. ότι ή στήλη τών 4 νομισμάτων καλύπτει οικίαν ύψους 8 μέτρων της οποίας θέλομεν να εύρωμεν την απόστασιν. Έχομεν λοιπόν τās κάτωθι αναλογίας:

$$\begin{array}{l} \text{A.B. ή } 0,0065 \text{ μ. ή } 1 = \text{Γ.Δ.} = 8 \text{ μ.} \\ \text{O.B. } 0,65 \text{ μ. } 100 \text{ O.Δ. } X. \\ X = 8 X 100 = 800 \text{ μ.} \end{array}$$

Η μέθοδος αυτή μās δίδει τó πλεονέκτημα του να λαμβάνωμεν κατά βούλησιν, εν, δύο, τρία ή και όκτώ νομίσματα πράγμα όπερ μās επιτρέπει να αυξάνωμεν ή έλλαστούμεν την βāsιν.

Έν νόμισμα τών 20 λεπτών ή 10 μιλλ. μās δίδει βāsιν 1)400, δύο δέ 1)200 κ.λ.π. Είς εκάστην τών περιπτώσεων τούτων, δια να εύρωμεν την απόστασιν, άρκεί να πολλαπλασιάσωμεν τó καλυπτόμενον υπό τών νομισμάτων ύψος επί 400 και να διαιρέσωμεν τó γινόμενον δια του αριθμού τών χρησιμοποιηθέντων νομισμάτων δια να τó καλύψουν.

Παράδειγμα: εάν 3 νομίσματα καλύπτουν ύψος 6 μέτρων, ή απόστασις θά είναι $6 \times 400 = 800$ μέτρα.

3

Λ. ΠΤΕΡΗΣ

ΑΡΧΗΓΟΣ 6 ΟΜΑΔΟΣ Α.Α.

ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΙΣ ΕΝ ΚΑΙΡΩ ΜΑΧΗΣ ΤΩΝ ΑΝΩΜΑΛΙΩΝ ΤΟΥ ΕΔΑΦΟΥΣ, ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΑΧΥΣΚΑΠΤΩΝ ΚΑΙ ΧΑΡΑΚΩΜΑΤΩΝ

Οί τελευταίοι πόλεμοι απέδειξαν ότι έκαστος στρατιώτης όφείλει να κάμνη χρήσιν όσον τó δυνατόν τών διαφόρων άνωμαλιών του έδάφους, χρησιμοποιών όλα τά προ αυτό άντικείμενα (πέτρας, θάμνους κλπ.) όπως προφυλαχθῆ από τó θανατηφόρον πυρ του έχθρου, τó όποιον είναι άποτελεσματικώτατον σήμεραν ως εκ της εύθυβολίας τών διαφόρων όπλων τά όποια μεταχειρίζονται οί διάφοροι στρατοί.

Και εν όσω μὲν τó έδαφος είναι τοιαύτης φύσεως ώστε να προφυλάσση δια τών άνωμαλιών του τούς μαχομένους, έχει καλώς, άλλ' εάν ó σχηματισμός του έδάφους είναι τοιοῦτος ώστε να άφίνει έντελώς άκαλύπτους τούς μαχομένους στρατιώτας, τότε όφείλομεν να άντικαταστήσωμεν την έλαττωματικότητα ταύτην του έδάφους δια τεχνιτών μέσων κατασκευάζοντες προσωρινά ταχύσκαπτα ή μόνιμα χαρακώματα.

Ταχύσκαπτα λέγονται τά προσωρινώς δια μικράς σκαπάνης κατασκευασθέντα πρόχειρα προχώματα ή προκαλύμματα εκ του σκαφέντος χώματος προς προφύλαξιν του πυροβολούντος εκ τών σφαιρών του έχθρου.

Κατά τόν πόλεμον έκαστος στρατιώτης έχει τόν σύντροφον αυτού της μάχης, δηλαδή όφείλουσι να μάχωνται πάντοτε δύο στρατιώται ό εις πλησίον του άλλου, άφ' ενός μὲν όπως εν δεδομένη στιγμή βοηθοῦνται άμοιβαίως και άφ' έτέρου όπως καθ' ήν στιγμήν ό εις πολεμῆ ό άλλος δια της μικράς αυτού πτυοσκαπάνης (εν τῷ στρατῷ μās μεταχειρίζονται την υπό του συνταγματάρχου κ. Δροσσοπούλου έφευρεθείσαν φορητήν πτυοσκαπάνην) κατασκευάζει μικρόν προκαλυμμα δια χώματος και μικρών χαλίκων, δυνάμενον να προφυλάξη άμφοτέρους από τās σφαίρας του άπέναντι αυτών έχθρου και έξαπατήσουν αυτόν κρυπτόμενοι πλέον όπισθεν φυσικής, αλλά τεχνικώς κατασκευασθείσης άνωμαλίας.

Τά ταχύσκαπτα ιδίως μεταχειρίζονται οί επιτιθέμενοι στρατοί, ένεκα της μικράς χρησιμοποίησεως αυτών, διότι εις οὐδέν άλλο χρησιμεύουσιν ή μόνον να έξασφαλίσωσι προσωρινώς την άνάπαισιν τών επιτιθεμένων στρατιωτών ή την τυχούσαν αυτών άναγκαστικήν ύποχώρησιν πρό μεγαλητέρων

ἐχθρικών δυνάμεων μέχρι τῆς ἐνισχύσεως αὐτῶν.

Καὶ ἐνῶ ὁ ἐπιτιθέμενος στρατὸς χάριν τῆς ἀσφαλείας αὐτοῦ ἔξ. αἰφνιδιαστικῆς ἐπιθέσεως τοῦ ἐχθροῦ ἔχει ἀνάγκη κατασκευῆς ταχυσκάπτων καὶ πολλάκις ρονίμων χαρῶν, ὁ ὑποχωρῶν στρατὸς ὀφείλει νὰ κατασκευάζῃ χαρῶματα τέλεια διὰ τῶν ἐφεδρικών αὐτοῦ δυνάμεων ἵνα δυνηθῇ καὶ ἀναχαιτίσῃ τὴν προέλασιν τοῦ ἐπιτιθεμένου ἢ κρατήσῃ τὴν ἄμυναν μέρους δι' ὀλιγωτέρων δυνάμεων χρησιμοποιῶν οὕτω τὰς ὑπολοίπους δυνάμεις αὐτοῦ πρὸς διεξαγωγὴν ἄλλων πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων.

Διὰ τὰ ταχύσκαπτα δὲν χρησιμεύουσι οὔτε γνώσεις, οὔτε κανόνες ὀχρωματικῆς ἐνῶ ἀφ' ἑτέρου διὰ τὰ χαρῶματα ἔχομεν ἀνάγκη νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν πολλὰ πράγματα καὶ κανόνες τῆς ὀχρωματικῆς τέχνης.

(*Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές*)

Α. ΠΤΕΡΗΣ

ΑΡΧ. 6 ΟΜΑΔΟΣ Α' Α

ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΕΣ

Ο ΚΑΤΣΟΥΦΑΣ

Σὲ κάθε πορεία ποῦ ἐκίναμε. ἓνας στρατιώτης μᾶς ἐμείνεσκε πίσω.

Ἐπὶ τὴν πρώτη διμοιρία ποῦ ἦτανε, στὴν πρώτη στάσι εὐρισκότανε στὴ δεύτερη διμοιρία, στὴ δεύτερη στάσι στὴν τέταρτη καὶ στὴν οὐρὰ τοῦ λόχου στὴν τρίτη στάσι.

Μιά φυσιογνωμία νωθρὰ, σὲ κρθε παρατήρησι ἐσκυθρῶπιαζε. ἀμίλητος σὲ οὐλὴ τὴν πορεία καὶ πατέρας δύο παιδιῶν, μὲ τὰ 24 χρόνια του

Ἀκατάστατος στὴ στολή του, εἶχε γιὰ γνώρισμα ἓνα μισοκαδιάρικο μπουνάκι κρεμασμένο δεξιὰ στὴ μέση του, ἓναν τούρκικο μαντύα στὸ γυλιό του, καὶ πάντα ἀνγκομαζῶντας περπατοῦσε.

Σὲ κάθε στρατιώτῃ ἤφεργε ἀναποδιά στὴν πορεία μὲ τὸ κοντομείνεσμά του, καὶ ὁ καθένας τὸν παρακινούσε νὰ περπατῇ.

Περπάτα Κατσούφας.

Ὁ Κατσούφας μὲ ἓνα κουτσὸ περπάτημα ποῦ ἔλεγε κανένας πῶς τώρα θὰ ἀνασκελωθῇ χάμου, ἐμουρμούριζε κάτι μέσα του, ἐκοκκίγιζε λίγο, μὰ πάντα ἐκοντομείνεσκε.

Στὴν οὐρὰ τοῦ λόχου εὐρισκε τὸν μπλεᾶ του στὰ γερά ἀπὸ τὸ λοχαγὸ, τὸν ἀνθυπολοχαγὸ καὶ τὸν ἄλλο λόχο ποῦ ἐρχότανε πίσω. Μὰ στὸ τέλος κι' αὐτοὶ ἐβαριέσταγαν νὰ ντὸν τσιγκλᾶνε κάθε λεπτό, καὶ τὸν ἄφηναν πίσω στενοχωρημένοι.

Ἐπὶ καὶ ὁ Κατσούφας θὰ εὐρισκότανε στὴν οὐρὰ τοῦ συντάγματος, στὰ μεταγωγικά στοὺς γιатρούς καὶ ἀπὸ καὶ ἐρχότανε μὲ τοὺς βραδυποροῦντας.

Ἐμα ὁ λόχος μᾶς θὰ ταχτοποιότανε εἶτε σὲ ἐπισταθμεία εἶτε σὲ καταυλισμὸ εἶτε σὲ προφυλακῆς, νὰ, θὰ ἐρχότανε ὁ Κατσούφας θὰ μᾶς εὐρισκε ὅπου καὶ ἂν ἤμαστουν καὶ ἂς ἦτανε μεσιάνυχτα ἢ καιρὸς νεροποντισμένος.

Σὲ κάθε πορεία τὰ ἴδια μᾶς ἐκανε καὶ ὁ λόχος εἶχε βαρυγγομήσει μὲ δαῦτον.

Σὰν μιὰ ἀνγί. ξεκινήσαμε γιὰ μάχη ἀρχίνησε πάλε τὰ ἴδια νὰ μᾶς κἀνῃ. Τὸν βάλκαμε μπροστά, μὰ καῖνος τὰ ἴδια του, πάντα μείνεσκε, ὅσῳ ποῦ μᾶς ἔμεινε περὶ στὰ σωστά, μουρμουροῦντας μὲ τὴ μύτη του στὴς φωνές μᾶς, «ἔρχουμαι γῶ».

Καὶ ὅμως ἔμεινε πίσω.

Ἐ μάχη ἀνοιξε καὶ πρηνηδὸν ὁ λόχος σούρνεται πρὸς τὰ ἐμπρός.

Κάθε, νωμοτία προχωροῦσε τροχάδην, ξαναπέφτει πρηνηδὸν σὲ 15—20 μέτρα, καὶ οἱ ἄλλοι ἄντρες πυροβολᾶνε στὸ πρόχωμα ἀπὸ μιὰ μακρινὴ ἀπόστασι 1800—1700 μέτρα, γιὰ νὰ γίνετῃ ἢ προχώρησι περὶ εὐκόλη. Ἐνας στρατιώτης μέσα στὴ γραμμὴ τοῦ λόχου προχωροῦσε ὀλόρθος.

Χάμου, τοῦ μπήγουν φωνὴ οἱ ἄλλοι χάμου γιὰτὶ εἶσαι στόχος καὶ θὰ μᾶς θερίσουν.

Ἐμ ποιὸς ρε, λέει, τὰ πηλοκόκυλα; καὶ μπὰμ, καὶ μποῦμ, ὀλόρθος τουφεκᾶει σὰν νὰ ἦτανε κυνήγι κι' ὀλόρθος περπατάει, σκίζοντας τὴς σφαῖρες τοῦ ἐχθροῦ μὲ τὸ κουτσὸ του τὸ περπάτημα. Ἐτανε ὁ Κατσούφας.

Γερά σου Κατσούφας, βγαίνει μιὰ φωνή, καὶ ὁ Κατσούφας χαμογελῶντας τραβάει μπρὸς τουφεκῶντας ἢ μὲ τὸ μάνλιζερ στὸν ὄμο σὰν ἀπόσταινε. Ἐφτάσαμε στὸ πρόχωμα καὶ ὁ Κατσούφας ἀργὰ ἀργὰ καὶ ἠλιοπυρρασμένος μᾶς ἔρχεται γελῶντας.

Στὴ Δοῖράνη μᾶς πρόβαλε ὁ Κατσούφας μὲ ἓνα ζευγάρι μπόττες κόκκινες βουλγαρικῆς στὰ πόδια του, τὴν ὥρα ποῦ ἄκουσε τὸ ὄνομά του μᾶς μὲ ἄλλους γιὰ νάηναι στὴ γραμμὴ.

Ἐχαμογέλασε πᾶλε σὰν ἄκουσε πῶς θὰ γένη δεκανέας, καὶ γιὰ δεύτερη βολὰ ἀκούσαμε τὴ φωνὴ του μᾶς λέει «ἐγὼ δὲν ξέρω γράμματα γιὰ δεκανέας, θὰ μείνω στρατιώτης», τὴν ὥρα ποῦ ἀπόσκινε τὴ φωνὴ του τὸ παράπονο μιανοῦ γραμματισμένου ποῦ ἤθελε προβιβασμὸ.

Καφρεσιῆχ Ἰανουάριος 1915

ΠΑΝΟΣ Κ. ΣΜΥΡΝΙΩΤΗΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΙΚΟΤΗΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥ

Παραθέτομεν ἐνταῦθα μίαν διασκεδαστικὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρατηρητικότητος καὶ ὄξυνοίας τοῦ Προσκόπου, ἣτις θὰ δείξῃ πῶς δύναται τις νὰ ἀναπτύξῃ τὸ πνεῦμά του εἰς τὴν παρατηρητικότητα.

Παρουσιάζομεν τὴν σκηνήν: Εἰς Πρόσκοπος εἰσέρχεται εἰς τι παντοπωλεῖον τῶν Ἀθηνῶν, μετὰ τοὺς τυπικοὺς χαιρετισμοὺς καὶ μερικὰ μικρὰ ἀγοράσματα, εἶπεν εἰς τὸν παντοπώλην:

— Κύριε, πρὶν νὰ σὰς ἴδω, ἐγνώριζα ὅτι εἴσθε ὑψηλοῦ ἀναστήματος.

— Πῶς εἶνε δυνατόν τοῦτο!

— Ἐγνώριζα ἀκόμη ὅτι ἔχετε ἓνα μικρὸ σκυλάκι, χρώματος ξανθοκοκκίνου, με τρίχωμα δασύ.

— Μὰ τὴν πίστιν μου, τὸν εἶδες!

— Ὅχι ἀκόμη, ἀλλὰ περιμένετε. Ξέρω ἀκόμη, πολλά. Σὰς ἠκολούθησα ἀπὸ τῆς Κηφισσίας. χωρὶς νὰ σὰς βλέπω... Οὕτω ἔμαθα ὅτι ἔχετε ἓνα χαμηλὸ ἀμαξάκι καὶ ἓνα ἄλογο μικρὸ, χρώματος μαύρου. Τὸ δυστυχὲς ζῶον εἶνε κουρασμένον, δὲν εἶνε ἔτσι; Εἰς τὸν ἀνήφορον ὑπέφερε πολὺ. Ἀλλὰ σεῖς τὸ λυπηθήκατε κατεβήκατε καὶ ἐσπρώξατε τὸ ἀμάξι.... Εἰς τὴν κορυφὴν τὸ ἀφήσατε νὰ ἀναπαυθῆ καὶ διὰ νὰ σὰς περῶσῃ ὀλίγον ὁ κόπος ἐκαπνίσσατε ἓνα σιγάρον. Εὐτυχῶς, εἰς τὸ Ἀμαρούσιον ἀφήσατε εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τὸ περισσότερον μέρος τοῦ φορτωματος, ἓνα σάκκον φασούλια, εἶμαι βεβαιώτατος! Ἀλλὰ βραδύτερον τὸ ζῶον δὲν ἐβαστοῦσε πλέον. Ἐλησμονήσατε τὸ μαστίγιόν σας καὶ τὸ ἀναπληρώσατε με ράβδον ἀπὸ κλώνον φουντουκιάς. Ἐδώσατε ἀκόμη καὶ λάδι εἰς τὸν Μῦλον... Α! θυμηθῆτε τὸ ἐπιτόμιον τοῦ παγουροῦ σας τὸ ὅποιον περιεῖχε λάδι ἔπεφτε κατὰ σταγόνας. Ἀφήσατε ἀκόμη εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ χωρίου Χαλάνδρι ἓνα μικρὸ βαρέλι περιέχον παστὸ χοιρινὸ κρέας... Ἐπὶ τέλος ἐν χιλιόμετρον πρὶν νὰ φθάσητε εἰς τὸ μαγαζί σας, τὸ ἄλογό σας ἤρχισε νὰ χωλαίνῃ με τὸ ὀπίσθιον δεξιὸ πόδι.. δὲν εἶνε σωσιὰ αὐτά;

— Μὰ, παιδί μου, δηλαδὴ με ἠκολούθησες βῆμα πρὸς βῆμα!

— Σὰς ἠκολούθησα, εἶνε ἀληθὲς, ἀπὸ ἀποστάσεως περίπου μιᾶς ὥρας καὶ τὸ ἐπαναλαμβάνω, δὲν σὰς εἶδον καθόλου πρὶν νὰ εἰσέλθω εἰς τὸ μαγαζί σας.

— Τότε εἶσαι μάγος!

— Α! ὄχι! Εἶμαι ἀπλούστατα Πρόσκοπος. Καὶ δύναμαι καλῶς νὰ σὰς εἶπω πῶς τὰ ἔμαθα Ἐξερχόμενος τῆς Κηφισσίας διὰ νὰ ἔλθω ἐδῶ, μοῦ ἤλθε ἡ ἰδέα νὰ ἀκολουθήσω τὰ ἴχνη τοῦ ἀμαξιοῦ σας. Ὀλίγον παρακάτω ἠγνόησα ὅτι ἐπρόκειτο περὶ μιᾶς χαμηλῆς

ἀμάξης· ἐκ τῶν ἀποτιπωματῶν τῶν πετάλων τοῦ ἵππου σας, ἠγνόησα ὅτι ὁ ἵππος σας ἦτο μικρὸς. Ἐπειδὴ οἱ τροχοὶ εἰσέδνον πολὺ εἰς τὸ ἔδαφος συνεπέρανα ὅτι ἡ ἀμαξα ἦτο φορτωμένη. Ἐπὶ τέλος τὰ καθαρὰ καὶ μικρὰ ἴχνη ἐνὸς σκύλλου συνώδεον τὴν ἀμαξάν σας καὶ ἐστρέφοντο περίξ· ὅθεν εἴχατε μαζί σας καὶ ἓνα σκύλλον. Περὶ ὑμῶν, δὲν εἴξευρα τίποτε μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης. Εἰς τὸν ἀνήφορον τοῦ ὄρους, ἐμάντευσά ἐκ τῶν ἀποτιπωματῶν τῶν ὀπλῶν τοῦ ἵππου καὶ ἐκ τῶν σχοινίων τῆς ἀμάξης, ὅτι ὁ ἵππος σας ὑπέφερον ὑπερβολικὰ καὶ ὅτι ὑπεστηρίξατε τὰς κινήμας του. Ἀνεγνώρισα τὰ ἴχνη τῶν βημάτων σας καλῶς τυπωμένα κατὰ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἐπηδήσατε εἰς τὸ ἔδαφος. τὰ ἐπανεῦθρον ὀπισθεν τῆς ἀμάξης σας, βαθέα ἴχνη τοῦ πέλματος· καὶ σεῖς ἐπίσης ὑπεστηρίχθητε ἵνα βοηθήσητε τὸν ἵππον σας νὰ ἀνέλθῃ τὴν πλευρὰν τοῦ ὄρους καὶ συγχρόνως τὰ ἀποτιπώματα τῶν ὀπλῶν ἐγένοντο ἐλαφρότερα. Εἰς τὸ τέρμα τῆς πλευρᾶς, σταθμὸς: με ἐβεβαίωσαν τὰ ποδοκτυπήματα τοῦ ἵππου σας εἰς τὸ μέρος αὐτὸ μερικὰ λείψανα καπνοῦ, ἓνα σιγαρόχαρτον παρασυρθὲν μέχρι τοῦ γειτονικοῦ βάτου, δύο σπύρτα ἀναμμένα εἰς τὴν γῆν, μοῦ ἔδωσαν νὰ καταλάβω ὅτι ἀνάψατε ἓνα σιγάρον. Εἰς τὸ Ἀμαρούσιον ἐξεφορτώσατε εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ἓνα σάκκον ἀπὸ φασούλια· εἶδον τὸ ἀποτύπωμα τοῦ σάκκου τεθέντος κατὰ γῆς καὶ, πλησίον, συνέλεξα τὰ τρία φασόλια, τὰ ὅποια ἴδου. Ὁ σάκκος ἦτο βαρὺς διότι κατόπιν οἱ τροχοὶ τῆς ἀμάξης εἰσέδνον εἰς τὸ ἔδαφος πολὺ ὀλίγον. Μετὰ κανονικὴν πορείαν ἐκόψατε μίαν ράβδον ἐκ κλώνου φουντουκιάς. Τότε εἶδον ὅτι εἴσθε ὑψηλός, διότι ἡ ράβδος ἐθραύσθη εἰς ὕψος 2μ. 30, τὸ ὅποιον ἐμέτρησα με τὸν κοντόν μου. Ἀνεγνώρισα συγχρόνως ὅτι ὁ σκύλλος σας ἦτο μικρὸς ξανθοκόκκινος, με δασύ τρίχωμα, διότι τὸ ζῶον ὠλίσθησε τότε ὑπὸ τὸ ἀνοιγμα ἐνὸς φραγμοῦ θάμνων, ἀπὸ μίαν τρύπαν ἢ ὅποια δὲν ἦτο μεγαλύτερα τῶν 15 ἐκ. διαμέτρον· ἐκεῖ ἐμάξευσά μερικὰς τρίχας του καὶ ἐγνώρισα τὸ χρῶμά του... Ἐπειτα, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἐπανεῦθρον τὰ φύλλα τῆς φουντουκιάς τὰ ὅποια σεῖς ἀπεκόψατε ἀπὸ τὴν ράβδον καὶ μακρότερα ἓνα φύλλον φουντουκιάς φέρον κολλημένας μερικὰς μαύρας τρίχας τοῦ ἵππου σας. Ἀπὸ αὐτὸ ἐγνώρισα ἀμέσως τὴν δορὰν τοῦ ἵππου, τὴν χρῆσιν τὴν ὅποιαν ἐκάματε με τὴν ράβδον, τὴν πεποιθήσιν τέλος πάντων ὅτι εἴχατε λησμονήσῃ τὸ μαστίγιόν σας καὶ ὅτι σεῖς καὶ ὄχι ἄλλος τις εἴχατε κόψῃ τὴν ράβδον. Εἰς τὸν Μῦλον, σταθμὸς καὶ κηλὶς ἐλαίου ἐπὶ τοῦ ἐδάφους· με ἓνα κλωναράκι συνέλεξα ὀλίγον ἐλαιον, ἐμύρισα καὶ ἀνεγνώρισα τὴν ἀηδῆ ὄσμὴν τοῦ ἐλαίου τὸ ὅποιον χρησιμεύει πρὸς

καύσιν. Ἐπ' ἐκείνης τῆς στιγμῆς ὑπώπτευσα ὅτι εἰσθε παντοπώλης. Ἐξ ἄλλου ἅπ' ἐκεῖ τὸ ἴχνος τοῦ ἐλαίου ἠκολούθησε τὴν ἄμαξαν πρᾶγμα τὸ ὁποῖον με ὠδήγησε νὰ πιστεῦσω ὅτι ὁ σωλὴν τοῦ δοχείου, τὸ ὁποῖον ἐχρησίμευε πρὸς καταστάλαξιν τοῦ ἐλαίου, ἦτο κακῶς κατασκευασμένος. Εἰς τὸ Χαλάνδρι ἐπεράσατε με τὴν ἄμαξάν σας ὑπὸ τὴν δενδροστοιχίαν, ὅθεν ἡ ἄμαξά σας ἦτο χαμηλὴ· ἐκεῖ, ἐπὶ τῆς ἄμμου εἶδον σημειωμένον καθαρὰ τὸν κύκλον ὅστις ἐγένετο ὑπὸ ἑνὸς μικροῦ βαρελίου τεθέντος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους· εἶπον βαρέλι, διότι τοῦτο ἐκκλίσθη, εἶδον τὸ λιπῶδες ἴχνος του· ἐπὶ τῆς ἄμμου εἶδον ὀλίγα ἴχνη λίπους. Α! τὴν φορὴν ταύτην ἐπέισθην ὅτι εἰσθε παντοπώλης. Βραδύτερον ἀνεγνώρισά εἰς τὴν θέσιν τῶν πετάλων τοῦ ἵππου ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καλῶς τὸ ἴχνος τοῦ ἐλαίου τὸ ὁποῖον με ὠδήγησε μεταξύ καὶ αὐτῶν τῶν λιθοστρώτων ὁδῶν τῆς πόλεως ὅπου τὸ ἀποτύπωμα τῶν τροχῶν ἐχάνετο μέχρι τῆς πλατείας, εἰς τὸ «Παντοπωλεῖον τῶν Ἀθηνῶν»! Α! ἀγαπητέ μου κύριε, ἄς στοιχηματίσωμεν ὅτι δὲν εἴχατε σκεφθῆναι διὰ τοῦ νέου τούτου τρόπου νὰ φέρετε πελάτας εἰς τὸ μαγαζί σας!»

Ἄς ἀφήσωμεν τὸν ἀγαθὸν παντοπώλην εἰς τὴν ἀνήκουστον ἐκπληξιν τὴν ὁποίαν ἤσθαι εἰς τὴν ἐξιστόρησιν τῶν πράξεων καὶ καὶ κατορθωμάτων τοῦ Προσκόπου, καὶ ἄς ἐντυπωθῶμεν μόνον τὸν τρόπον με τὸν ὁποῖον ὁ Πρόσκοπος ἔμαθε τὰς πράξεις καὶ ἐνεργείας τοῦ παντοπώλου καθ' ὁδόν.

Σπουδάζοντες αὐτὰ, οἱ Πρόσκοποι μας γρήγορα θὰ δύνανται νὰ ὑπερτερήσουν καὶ αὐτὸν ἀκόμη τὸν Σέρλοκ-Χόλμς!

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ 21]3 Σεπτεμβρίου 1914

Ν. Ε. ΜΠΑΡΙΤΑΚΗΣ
ΕΝΟΜΟΤΑΡΧΗΣ 3 ΕΝΟΜΟΤΙΑΣ
4 ΟΜΑΔΟΣ Α.Α.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥ

Ἦμην στὸ μικρὸ μου δωμάτιο κ' ἐδιάβαζα τὰ μαθήματα τῆς αὐριανῆς ἡμέρας, ὅτε ἀκούω φωνὰς καὶ ταραχὴν πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ μικροῦ μας χωριοῦ. Βγαίνω στὸ παράθυρο καὶ κινῶ τὸ σπῆτι τοῦ Μπάριμπα Μήτρον μέσα σὲ φλόγες καὶ καπνὸ. Χωρὶς νὰ χάσω καιρὸ περῶ τὰ παπούτσια μου, καὶ σὰν ἀστραπὴ κατεβαίνω τὶς σκάλας τοῦ σπητιοῦ μας, ἡ μητέρα μου φώναζε, μὰ ἡ φωνὴ τῆς ἐοβύνετο μέσα στὴν φωνὴ τοῦ καθήκοντος.

Τρέχω, τρέχω με ὅλη μου τὴ δύναμι καὶ φθάνω σιμὰ στὸ σπῆτι τοῦ Μπάριμπα Μήτρον. Βρίσκω πολλοὺς νὰ κυτᾶζον τὴ φωτιὰ σὰν νὰ ἐθαύμαζαν πυροτέγγημα, δὲν χάνω καιρὸ, μ' ἕνα κἀδὸ ἀρχίζω ὅσο μπορῶ νὰ νὰ χύνω νερὸ στὴν εἴσοδο, βρέχω τὸ μανδύλι μου καὶ τὸ κρατῶ στὸ στόμα, χώνομαι μέσα στὸν καπνὸ καὶ ταῖς φλόγαις, ἀναβαίνω τὴ σκάλα ποῦ ἐγριζε στὸ μικρὸ μου βάρος κ' ἀνοίγω τὰ παράθυρα γὰ ν' ἄβγη ὁ καπνός· με ὅλη τὴ δύναμι τῆς φωνῆς μου προσκαλῶ τοὺς πλέον ἀνδρείους νὰ με βοηθήσουν νὰ κατεβάσω τὸν Μπάριμπα Μήτρον πνιγμένον σχεδὸν ἀπὸ τὸ καπνὸ, ὅτε βλέπω ἕνα νέο ὄχι καὶ πολὺ μεγάλο 20 ἕως 22 χρονῶν καὶ με βοηθᾷ νὰ κατεβάσωμε τὸν ἀτυχῆ γέροντα σιγὰ σιγὰ καὶ με ὅλη τὴν προφύλαξι νὰ μὴ πέσωμε κάτω ἀπὸ τὸ μισοκαμένο πάτωμα. Τέλος βγαίνομε ἔξω ἄλλοι με φιλοῦν, ἄλλοι με συγχαίρουν, καὶ ἄλλοι βλέπουν μὴν τυχόν καὶ ἔπαθα τίποτε. Ὁ καιρὸς ὅμως εἶνε πολύτιμος ἀπὸ τὰς προσκοπικὰς μου γνώσεις ἐξαρτᾶται ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου. Σκεπῶμαι ἀμέσως με ἕνα πάπλωμα τὸ καμμένο πρόσωπο καὶ τσιρουφλιασμένα χέρια τοῦ Μπάριμπα Μήτρον, καὶ με ἕνα καλὸ κάρφον τὸν πάγω στὸ πιὸ πλησιέστερο γιαντὸ τῆς πόλεως. Ἐκεῖ τὸν ἄφησα καὶ ἔφυγα, γυρίζοντας τὸ δρόμο τὰ πόδια μου μ' ἔτσουζαν εἶχα ἀρπάζῃ καμμάτι μικρὸ ὅμως τὸ κακὸ ἀφοῦ αἱ προσπάθειαι μου ἐπέτυχον. Με ἐκείνα ποῦ ἔμαθα στὸ Σῶμα τῶν Προσκόπων τὰ περιποιηθῆκα μόνος μου καὶ ἔτσι σὲ τρεῖς μέρες ἐγένεον ἐντελῶς καλὰ Ὁ καλὸς Μπάριμπα Μήτρος ἔγινε καλὰ ἀπὸ τὶς πληγαῖς του, τὸ σπῆτι του καίκε, ἀλλὰ αὐτὸς κέρδισε τὴ ζωὴ του. ὅταν μ' ἔβλεπε με φιλοῦσε με δάκρυα καὶ ἀντὶ εὐχαριστῶ μου ἔδιδε τὴν εὐχὴν του. Πέθανε πειὰ ὁ καλὸς μου γέρος καὶ στὴν ἀνάμνησίν του ἀφιερῶνω αὐτὰς τὶς ὀλίγαις γραμμὰς μου.

ΧΡΙΣ. ΨΑΛΤΟΓΛΟΥ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΔΟΚΙΜΟΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ Κ.Ζ.Α.

ΗΡΩΪΣΜΟΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥ

Ἐν Μορλαί τῆς Γαλλίας κατοικεῖ ἡ οἰκογένεια Μαρζὲν ἀριθμοῦσα ὀκτὼ τέκνα.

Μόλις ἐκηρύχθη ἡ ἐπιστράτευσις τέσσαρες ἐκ τῶν υἱῶν κατετάχθησαν εἰς τὰ συντάγματα τῶν.

— Πράξατε τὸ καθήκον σας; εἶπεν ἀπλῶς ὁ πατὴρ τῶν ἀποχαιρετῶν αὐτοῦς. Ὁ ἀδελφός των, Λουκιανὸς ἡλικίας 15 ἐτῶν, τοῖς εἶδεν ἀναχωροῦντας λυπούμενος διότι δὲν ἠδυνήθη νὰ τοὺς συνοδεύῃ.

Ἄνῆκεν εἰς τὸ σῶμα τῶν Προσκόπων τοῦ Μορλαί καὶ ὡς τοιοῦτος ἦτο προσκεκωλυμένως εἰς τὸ πρόσκαιρον νοσοκομεῖον ἀριθμὸς 40 τοῦ Ροα-Βεν, ἐκτελῶν μετὰ ζήλου τὰς ἐμπιστευομένας εἰς αὐτὸν ὑπηρεσίας.

Ἄλλὰ τὸ τοιοῦτον δὲν τῷ ἤρκει. Ἡ ἰδέα τοῦ νὰ γνωρίσῃ ἐκ τοῦ πλησίου καὶ αὐτὸς τὰς συγκινήσεις τῆς μάχης τὸν ἠνώχλει, καὶ ἀπεφάσισε νὰ καταταχθῇ.

Μὴ δυνάμενος δὲ νὰ λάβῃ τὴν συγκατάθεσιν τῶν γονέων του μετεχειρίσθη τέχνασμα.

Παρουσίασε εἰς τὸν πατέρα του πρὸς ὑπογραφὴν χαρτίον ἐπιτρέπον αὐτῷ νὰ ὑπηρετήσῃ ἐν τινὶ νοσοκομείῳ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου.

Ἐφοδιασθὲν μὲ τὸ χαρτίον, τὸ παιδίον κατώρθωσε νὰ γίνῃ δεκτὸν ἐν τινὶ διαμερισματι τῆς γραμμῆς τοῦ πυρός.

Τὴν 26 Ἰβρίου, ὁ μικρὸς Πρόσκοπος ἐγκατέλειπε τὸν πατρικὸν οἶκον ἀφοῦ ἠναγκαλίσθη περισσότερον τοῦ συνήθους τοὺς γονεῖς καὶ τὰς ἀδελφάς του.

Ἄφειλε, ὡς εἶπε, νὰ διέλθῃ τὴν νύκτα εἰς τὸ νοσοκομεῖον.

Ἐκτοτε δὲν ἐπανεῖδον αὐτὸν πλέον.

Τὴν ἐπομένην ὁ Λουκιανὸς συνώδευε μίαν φάλαγγα ἀναχωροῦσαν διὰ τὸ μέτωπον.

Καὶ τώρα εὐρίσκεται εἰς τὴν Argonne ὅπου μάχεται ὁ ἡρωϊκὸς Πρόσκοπος.

Ἴδου μία ὡραία ἐπιστολὴ τὴν ὁποίαν ἔστειλε εἰς τοὺς ἀπαρηγορήτους διὰ τὴν ἀναχώρησίν του, γονεῖς του.

Ἀγαπητοί μοι γονεῖς.

Θὰ μὲ συγχωρήσητε διότι δὲν σᾶς ἔγραψα ἐνωρίτερον. Δὲν εἶχα διόλου καιρὸν. Ἦμην τὰς πρώτας ἡμέρας εἰς τὰ χαρακώματα καὶ ἐπολέμωσα ὅπως οἱ ἄλλοι. Μίαν ἡμέραν ἔπιασα δύο Γερμανοὺς ὀπισθεν ἐνὸς δένδρου καθ' ἣν στιγμὴν ἦσαν ἔτοιμοι νὰ ρίψουν χειροβομβίδας καὶ τοὺς ἐφόνευσαν ἐκ τοῦ πλησίου.

Ἐπληρώθην ἀπὸ θραῦσμα ὀδίδος. Δὲν ἦτο τίποτε καὶ ἔμεινα ἐδῶ.

Οἱ στρατιῶται εἶναι καλά. Τὸ ἠθικὸν τοῦ στρατοῦ εἶνε ἐξαιρετικόν.

Ἐχω διόπτρας καὶ ἓνα ἐγχειρίδιον Γερμανοῦ.

Διευθύνετε ἐπιστολὰς εἰς Πρόσκοπον νοσοκόμον τοῦ συντάγματος 3ου σώματος τοῦ πεζικοῦ.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Μ. ΓΑΣΠΑΡΗΣ

ΕΝΟΜΟΤΑΡΧΗΣ 6 ΟΜΑΔΟΣ Κ.Α.

Η ΣΗΜΑΙΑ

Ἡ Σημαία εἶνε τὸ σύμβολον τῆς Πατρίδος, εἶνε τὸ ἔμβλημα τῆς τιμῆς καὶ τῆς δόξης τῆς πατρώας γῆς. Πρέπει νὰ ὑπῆρξε κανεὶς στρατιώτης, νὰ ἔχη περᾶσῃ τὰ σύνορα, νὰ ἔχη βαδίσει σὲ δρόμους ποῦ δὲν εἶνε πλέον οἱ τῆς πατρίδος· μακρὰν ἀπὸ τὴν γενέτειραν, στερημένος ἀπὸ λέξεις τῆς μητρικῆς γλώσσης, νὰ ἔχη πιστεύσῃ ὅτι, πᾶν ὅ,τι μένει ἀπὸ τὴν μακρυνὴν Πατρίδα εἶνε αὐτὸ τὸ μετάξινον ράκος, μὲ τὰ ἀγαπημένα χρώματα, ποῦ κυματίζει ἐκεῖ στὴ μέση τοῦ Τάγματος, πρέπει νὰ μὴν εἶχε κανεὶς, μέσα ἰσὴ φωτιὰ τῆς μάχης, ἄλλο σημεῖον συγκεντρώσεως ἀπὸ τὸ σχισμένο αὐτὸ πανί, γιὰ νὰ καταλάβῃ, νὰ αἰσθανθῇ τί περιέχει εἰς τὰς πτυχὰς του αὐτὸ τὸ ἅγιον πρᾶγμα ποῦ καλεῖται Σημαία.

Ἡ Σημαία, φίλοι μου, εἶνε, ἐκφρασμένο μὲ μιὰ λέξι, πᾶν ὅ,τι ὑπῆρξε, πᾶν ὅ,τι εἶνε ἡ ζωὴ ἐκάστου ἐξ ἡμῶν. Εἶνε ἡ ἐστία ὅπου ἐγεννήθημεν, ἡ γωνία τῆς γῆς ὅπου ἠνδρώθημεν, τὸ πρῶτο παιδικὸ χαμόγελο, ἡ πρώτη νεανικὴ ἀγάπη, ἡ μήτηρ ποῦ μᾶς λιχνίζει, ὁ πατὴρ ποῦ μᾶς ἐπιπλήττει, τὰ πρῶτα χρώματα, τὸ πρῶτο δάκρυ, αἱ ἐλπίδες, τὰ ὄνειρα αἱ ἀναμνήσεις. Εἶνε ὅλες αὐτὲς οἱ χαρὲς, κλεισμένες σὲ μιὰ λέξι, σ' ἓνα ὄνομα, τὸ γλυκύτερο ἀπ' ὅλα, ἡ Πατρίς.

Ναί, σᾶς τὸ λέγω, ἡ Σημαία εἶνε ὅλα αὐτά. Εἶνε ἡ τιμὴ τοῦ Συντάγματος, αἱ δόξαι του, ποῦ λάμπουν μὲ χρυσὰ γράμματα ἀπάνω ἰστὰ μαραμμένα χρώματα ποῦ φέρουν τὰ ὀνόματα τῶν νικῶν.

Εἶνε ἴσταν τὴ συνείδησι τῶν γενναίων ποῦ βαδίζουν πρὸς τὸν θάνατον ὑπὸ τὰς πτυχὰς τῆς. Εἶνε τὸ καθῆκον ὑπὸ τὴν αὐστηροτέραν καὶ τὴν πλέον ὑπερήφανον μορφὴν, παριστάμενον ἀπὸ ὅτι ὑπάρχει μεγαλιέτερον. Μιὰ ἰδέα κυματίζουσα ἐντὸς μιᾶς Σημαίας.

Ἔτσι λοιπὸν ἐκπλήττεσθε πῶς τὴν ἀγαποῦν αὐτὴν τὴν Σημαίαν, πολὺ συχνὰ κουρελιασμένη, καὶ πῶς γι' αὐτὴν θυσιάζονται τόσο ἄνθρωποι. Φαίνεται πῶς ὅλες οἱ καρδιὲς τοῦ Συντάγματος κρατιοῦνται ἀπὸ τὸν ἰσὸ τῆς μὲ ἀδιόρατα νήματα. Νὰ τὴν χάσουν εἶνε τὸ αἰώνιον αἰσχος. Προτιμώτερον νὰ ραπίσουν ἓναν—ἓναν, ὅλες αὐτὲς τὲς χιλιάδες τῶν στρατιωτῶν παρὰ νὰ τοὺς ἀποσπάσουν τὴν Σημαίαν τους.

Δὲν θὰ καταλάβετε ποτὲ τί ἠμπορεῖ νὰ ὑποφέρει ἓνας ἄνθρωπος, ποῦ ξεύρει ὅτι ἡ Σημαία του ἔμεινεν ἐκεῖ, ἴσταν ἓνα κομμάτι τῆς Πατρίδος, ἰστὰ χέρια τοῦ ἐχθροῦ. Εἶνε μιὰ ἰδέα ποῦ ἀπὸ τότε τὸν βασανίζει, τὸν κομματίζει. Ἡ Σημαία εἶνε ἐκεῖ κάτω!

Τὴν ἐπήρανε, τὴν κρατοῦνε! Μέρα καὶ νύχτα τὴν σκέπτεται, τὴν ὠνειρεύεται, καὶ πεθαίνει καμμιά φορὰ.

(Ἐκ τῶν τοῦ Jules Claretie)

Γ. ΚΟΚΚΑΛΗΣ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ 6 ΟΜΑΔΟΣ Α.Α.

ΑΝΥΠΟΜΟΝΟΙ ΝΕΟΣΥΛΛΕΚΤΟΙ

Ἀκούσαμεν τελευταίως ὅτι Γερμανοὶ πρόσκοποι χρησιμοποιήθησαν ἀπὸ δέκα σὲ κάθε τάγμα ὡς ποδηλάται, διαγγελεῖς, ἀγγελιοφόροι. Ἐπίσης ἀπὸ 16 ἑτῶν ἀγόρια κατατάχθησαν στὸ Γερμανικὸ στρατὸ καὶ τώρα ἀκούομεν ἀπὸ τὴν Ρωσσία πῶς ἐπειδὴ δὲν ἐζητήθησαν ἀκόμη ἀγόρια γιὰ τὸ στρατὸ, αὐτὰ φεύγουν, καὶ κρυφὰ φθάνουν εἰς τὸ μέτωπον.

Οἱ ἀστυνομικοὶ σταθμοὶ στὴν Πετρούπολη κάθε μέρα ἀσχολοῦνται νὰ ἀναζητοῦν παιδιὰ ποῦ ξέκοψαν ἀπὸ τὸ σπίτι των γιὰ νὰ πᾶνε στὸν πόλεμον. Βέβαια ὅμως τὰ παιδιὰ αὐτὰ δὲν μποροῦν νὰ χρησιμεύσουν σὲ τίποτα σὰ φθάσουν ἐκεῖ ἅφου δὲν ἐξεσκίθησαν στὴ σκοποβολή, οὔτε τίς κατασκευάσεις, οὔτε σὲ γυμνάσια, οὔτε σιὸ νὰ φροντίζουσι τὸν ἑαυτὸν των ὥστε πάλι θὰ τοὺς στείλουν πίσω.

Τὰ ἀγγλόπαιδα εἶναι ἐπίσης ἀνυπόμονα νὰ πάγουν νὰ λάβουν μέρος στὴν ὑπεράσπιν τῆς πατρίδος καὶ ὡς τώρα περίπου 1400 ὑπηρετοῦν ὡς ἀκτοφύλακες, ἄλλες μερικὲς χιλιάδες ἐργάζονται ὡς βοηθοὶ τῆς ἀστυνομίας εἰς ὅλον τὸ κράτος.

(Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ)

ΠΩΣ ΝΑ ΚΑΜΗΣ ΜΙΑΝ ΓΕΦΥΡΑΝ

Ἐπάρχουν πολλοὶ τρόποι νὰ κάμωμεν μίαν γέφυραν. Εἰς τὸν στρατὸν τὰς κάμουν συνήθως με βάρκες δεμένες κοντά. Εἰς τὰ Ἰμαλάγια ὄρη οἱ Ἰθαγενεῖς κάμουν γεφύρας με 3 σχοινιά τεντωμένα, ἀπὸ τὸν ἓν εἰς τὸ ἄλλο μέρος τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐνωμένα εἰς διάστημα ὥστε τὸ ἓνα εἶναι παρακάτω ἀπὸ τὰ ἄλλα δύο, διὰ νὰ πατᾶ κανεὶς καὶ τὰ ἄλλα ὑψηλότερα καὶ ἀραιὰ διὰ νὰ τὰ πιάσουν οἱ δύο βραχιόνες. Εἶναι εἶδος προχείρου γεφύρου διὰ νὰ περάσῃ κανεὶς καὶ εἶναι εὐκόλος ἢ κατασκευή.

Ὁ εὐκολώτερος τρόπος νὰ γεφυρώσῃς ἓνα στενὸ βαθὺ ρυάκιον εἶναι νὰ ρίξῃς ἓν δένδρο ἢ δύο, πλησίον εἰς τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ. Με ἓνα σκεπάρνι τὰ πλατύνωμεν καὶ ρίπτομεν ἐπάνω ὀλίγας σανίδας ἀπὸ τὸ ἓν δένδρο εἰς τὸ ἄλλον εἰς ἀπόστασιν διὰ νὰ δύναται νὰ περάσῃ κανεὶς, καὶ θὰ ἔχωμεν μίαν πολὺ στερεὰν γέφυραν.

(Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ) ΑΘ. ΚΟΥΛΑΜΠΙΔΗΣ

ΥΠΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ 7 ΟΜΑΔΟΣ Α.Α.

ΔΙΑΦΟΡΑ

ΑΠΟ ΤΙ ΣΥΓΚΕΙΤΑΙ Ο ΑΗΡ

Ὁ αἶρ εἶναι μίγμα ὁρισμένων ἀερίων. Ἐκ μίας ἀνάλυσεως γενομένης τελευταίως εὐρίσκομεν, ὅτι αἶρ ἐμπεριέχει: ἀνθρακικὸν ὀξὺ προερχόμενον ἀπὸ τὴν ἀναπνοὴν τῶν ζῶων καὶ φυτῶν.

*Ἀζωτον 78 μέρη τοῖς ἑκατόν.

*Ὄξυγόνον 21 » » » καὶ

1% ἄλλα ἀέρια σπάνια τὰ ὅποια εἶναι τὸ Ἄργον τὸ Ἥλιον, τὸ Κρυπτόν, τὸ Νέον καὶ τὸ Ξένον. Ὑπάρχουσι προσέτι ἱγνη ὕδρου, ὀνίου καὶ ὀξειδίου τοῦ ἀνθρακος. Ὡσαύτως ὁ αἶρ ἐμπεριέχει κόνιν καὶ βακτηρίδια.

ΠΩΣ ΕΞΑΛΕΙΦΟΝΤΑΙ ΟΙ ΚΑΛΟΙ

Με τὸ κάτωθι ἀπλούστατον μέσον θεραπεύονται οἱ κάλοι.

Λαμβάνομεν ἓνα φύλλον κισσοῦ καὶ τὸ βρέχομεν σὲ δυνατὸ ξύδι, ἔπειτα τὸ θέτομεν ἐπάνω εἰς τὸν κάλον ὁ ὁποῖος μετὰ παρελεύσειν ὀλίγων ἡμερῶν ἐντελῶς ἐξαφανίζεται.

ΚΗΛΙΔΕΣ ΜΕΛΑΝΗΣ

Αἱ κηλίδες τῆς μελάνης ἐξαλείφονται δι' ἐκπλήσεως τῆς κηλίδος με ὕδωρ τῆς Ζαβέλ (Eau de Javelle) ἢ διὰ διαλύσεως 20 ὀζο χλωριούχου ἀσβεστίου ἢ δι' ἀραιᾶς διαλύσεως 10 ὀζο ὕδροχλωριζοῦ ὀξέως.

Π. ΚΑΜΠΟΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΛΛΙΣΤΟΝ ΑΠΟΛΥΜΑΝΤΙΚΟΝ

Διαλύσατε 2 γραμμάρια ἄξοτοιχοῦ μολύβδου μέσα σὲ μισὴ λίτρα βραστὸ νερὸ. Κατόπιν διαλύσατε 10 γραμμάρια ἀλάτι μέσα σὲ 10 λίτρος νερὸ καὶ ἀνακατώσατε τὰ δύο ὑγρά. Τὸ μίγμα τοῦτο διδῆ ἐξαιρετικὸν ἀπολυμαντικόν. Πανίον βραχὲν ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ ὑγροῦ καὶ ἀναρτώμενον εἰς τι δομάτιον καθαρίζει ταχέως τὸν μεμολυσμένον ἀέρα ἀπορροφῶν τοὺς νοσηροὺς ἀτμοίς.

ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΔΡΟΣΕΡΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΚΟΜΜΕΝΩΝ ΑΝΘΕΩΝ

Τὰ ἄνθη μᾶς ἀρέσουν δροσερὰ, ἀλλ' ἢ δροσερότης αὕτη δυστυχῶς περνᾶ ὅταν τὰ κόψωμεν, καλὸν λοιπὸν εἶνε νὰ γνωρίζωμεν ὅτι βουτώντας τὰ κοτσάνια των ἐντὸς νεροῦ ποῦ περιέχει διάλυσιν μικρᾶς ποσότητος ἀνθρακικῆς σόδας καταρθώνωμεν νὰ τὰ διατηρήσωμεν διὰ πολλὰς ἡμέρας δροσερὰ.

Ε. Π. ΠΡΙΝΕΑΣ

ΠΩΣ ΚΟΙΜΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΖΩΑ ΚΑΙ ΤΑ ΠΟΥΛΙΑ

Εἶνε πολὺ ἐνδιαφέρον νὰ παρατηρῆι κανεὶς πόσο κοιμοῦνται τὰ ζῶα διαφορετικὰ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους.

Ἐμεις κοιμούμεθα συνήθως στὸ δεξι πλευρὸ μὲ τὰ γόνατα λυγισμένα.

Ὁ ἐλέφας κοιμάται ὀρθίως· τὸ ἴδιο κάμνει συνήθως καὶ τὸ ἄλογο.

Οἱ γάτες καὶ τὰ σκυλιὰ κουλουριάζονται μὲ τὴν μύτη τους ἐπάνω στὰ πίσω πόδια.

Οἱ νυχτερίδες κοιμοῦνται μὲ τὸ κεφάλι κάτω, κρεμασμένες ἀπὸ τὰ πίσω πόδια.

Οἱ λύκοι καὶ οἱ ἀλεπούδες χώνουν γιὰ νὰ κοιμηθοῦν τὴν μύτη τους ἀνάμεσα στὶς ἄκρες τῶν ποδιῶν, καὶ σκεπάζονται μὲ τὴν οὐρά.

Τὰ περισσότερα πουλιὰ κοιμοῦνται μὲ τὸ κεφάλι γυρισμένο πρὸς τὴν οὐρά, καὶ τὸ ράμφος χωμένο κάτω ἀπὸ τὴν φτεροῦγα.

Οἱ πελαργοὶ καὶ ἄλλα πουλιὰ ποὺ ἔχουν μακριὰ πόδια, μαζεύουν τὸ ἓνα πόδι καὶ κοιμοῦνται ὀρθία στηριγμένα στὸ ἄλλο πόδι.

Ἡ πάτια κοιμάται στὸ νερὸ, καὶ γιὰ νὰ μὴ τὴν παρασύρει τὸ ρεῦμα στὴν ὄχθη, κολυμπᾷ μὲ τὸ ἓνα πόδι ἀργὰ μὰ ἀδιέκοπτα, κάνοντας ἔτσι κύκλους χωρὶς ν' ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸ ἴδιο μέρος.

Οἱ κουκουβάγες ἔχουν ἐκτὸς ἀπὸ τὰ βλέφαρα καὶ μία σκέπη ποὺ τραβιέται ἀπὸ τὸ πλάγι καὶ σκεπάζει τὸ μάτι ἀποκλείοντες ἔτσι τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, ἀφοῦ κοιμοῦνται, ἐννοεῖται, ἐκείνην τὴν ὥρα.

Μετάφρασις ἀπὸ τὸ Ἀγγλικὸ περιοδικὸ «Scout».

Δ. Β.

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΙΓΥΠΤΟΥ ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ

1ον. Προσκοπικῶν Βιβλίων

Καταστατικὸν Κανονισμὸς Σώματος Ἐλλήνων Προσκόπων	Γ.Δ.	5
Ἐγκόλιον Προσκόπου	»	7
Ἐγκόλιον Ἀρχηγοῦ Ὁμάδος	»	5
Παιδιαὶ καὶ Ἀσκήσεις	»	3
Ἐγχειρίδιον Ἀσκήσεων καὶ Πεζικῶν Γυμνασίων	»	3
Ὁδηγία πρὸς τοὺς Ἀρχηγούς Ὁμάδος	»	3
Ἀναγκαῖαι γνώσεις διὰ τὸ Πτυχίον Σηματοτηλεγραφεῖου	»	0.5
Ἀναγκαῖαι γνώσεις διὰ τὸ Πτυχίον Σαλπικτοῦ	»	0.5
Ἀναγκαῖαι γνώσεις διὰ τὸ Πτυχίον Ποδηλάτου	»	0.5

2ον. Ἐντύπων διὰ τὰ Σώματα

Αἰτήσεις Κατατάξεως Προσκόπων, αἱ 200	»	15
Προκαταρκτικαὶ Γνώσεις μαθητευομένων Προσκόπων, τὰ 100 ἀντίτυπα	»	20
Ἐντυπα Μαθήματα Σημάτων διὰ Βραχιόνων τὰ 20 ἀντίτυπα	»	20
Ἐντυπα Μαθήματα Τηλεγράφου Μόρσ, τὰ 50 ἀντίτυπα	»	10
Ἀναφοραὶ Ἀρχηγῶν πρὸς τὴν Τοπικὴν Ἐπιτροπὴν, αἱ 50	»	10
Ἀναφοραὶ Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν αἱ 20	»	10
Δελτίων Ταυτότητος	»	0,2
Βιβλιάριον Ἐνησίμων	»	6
Φύλλον ἐνεσίμων	»	5
Ἕμνος τοῦ Σώματος	»	5
Ἐντυπον Πτυχίον Ἀρχηγοῦ	»	—
» » Ὑπαρχηγοῦ	»	—
Ἐντυπα Πτυχία Δοξίμων Πρ. τὰ 25	»	10
» » Προσκ. Β' Τάξ. τὰ 25	»	10
Πρόχειρον Μητρώον ἀρχηγοῦ ὁμάδος (ἀδειτον) τὰ 100 φύλλα	»	10
Πρόχειρον Μητρώον ἀρχηγοῦ ὁμάδος (δι' ἐν ἔτος, —δεμένον).	»	8
Φύλλα Μητρώου Ὁμάδος τὰ 25	»	10

3ον. Ἄλλων Εἰδῶν

Ἀστὴρ (διὰ τοὺς πύλους) ἕκαστος	»	0.5
Φοινὴ ἕκαστος	»	1

Ταινία Δοξίμων μὲ τὰς λέξεις «Ἔσο Ἐτοιμος» . . . . . Γ.Δ. 0.7
Ἀστὴρ ἑτησίᾳ, ὑπηρεσίᾳ. . . . . » 1

4ον Ἐγκυκλίων

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Αἰγύπτου ἔχει εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Ἐπιτροπῶν Αἰγύπτου ἀντίτυπα τῶν ἑξῆς Ἐγκυκλίων αἱ ὁποῖαι ἔχουν δημοσιευθῆ καὶ εἰς τὸ ὄργανον αὐτῆς τὸ «Ἔσο Ἐτοιμος».

α) Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀθηνῶν

- 1). Ἐγκύκλιος 1η — Περὶ Χαιρετισμοῦ.
- 2). » 2α — Περὶ Οἰκονομικῆς Διαχειρίσεως τῶν Ὁμάδων.
- 3). » 5η — Διαγωνισμὸς Συλλογῆς Ξηρῶν Φυτῶν.
- 4). » 6η — Διαγωνισμὸς Ἀναβ. Βουνοῦ.
- 5). » 7η — Περιέχουσα διαρ. ὁδηγίας.
- 6). » 8η — Γενικὴ Ἀρχηγία Βασιλέως.
- 7). » 9η — Περιέχουσα διαρ. ὁδηγίας καὶ Κανονισμὸν τελετῆς ὀροκομοσίας Προσκόπων.
- 8). » 10η — Ὁδηγία περὶ ἰδρύσεως ὁμάδων Προσκόπων καὶ ἐνάρξεως κανον. λειτουργίας αὐτῶν.
- 9). » 11η — Ἐπιστολὴ Πρωθυπουργοῦ.
- 10). » 12η — Περὶ τηρήσεως Κανονισμῶν καὶ ἐφαρμογῆς Ἐγκυκλίων.

β) Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Αἰγύπτου

- 11). Ἐγκύκλιος 1η — Περὶ Ὄργανισμοῦ Σωμάτων Ἑλλ. Προσκόπων ἐν Αἰγύπτῳ.
- 12). » 2α — Κανονισμὸς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Αἰγύπτου.
- 13). » 3η — Κανονισμὸς Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν Αἰγύπτου.
- 14). » 4η — Περὶ Κατατάξ. Προσκόπων.
- 15). » 5η — Περὶ Ἀποδόσεως Τιμῶν.
- 16). » 6η — Περὶ Πειθαρχικῆς Ἐξουσίας ἐν τῇ Ὁμάδι.
- 17). » 7η — Βιβλία Ἀρχηγῶν, Ἀπολυτήρια κτλ.

Εἰς πᾶσαν Ἐπιτροπὴν καὶ εἰς πάντα Ἀρχηγὸν θέλουσιν σταλῆ ἀντίτυπα τῶν ἄνω Ἐγκυκλίων ὅταν τὰ ζητήσωσι.

Ἐκ τοῦ Γραφείου
τῆς Κεντρ. Ἐπιτροπῆς Αἰγύπτου
Alexandrie Rue Rosette 52